

Sevgili Okuyucular

Hukukçu ve Ruhçu düşünür Sayın Sadî Çaycı'nın RUHÇULUĞA GÖRE KUR'AN ÖĞRETİSİ isimli eserini yayınladık. Ruh ve Madde'nin önceki sayılarında Sayın Çaycı'nın Kur'an ayetlerine dayanan soru ve cevaplarıyla ilgili bir yazı dizisini de yayınlamıştık. Sayın Çaycı'ya bu himmetinden dolayı kutlarınız ve teşekkür ederiz.

Bu tür çalışmaların Ruhçu düşünürler tarafından çoğaltılması, yanlış bilgi ile amel eden insanların uyanmasını sağlayacaktır. Yolumuz insanlık içindir. İnsanın manevî olarak gelişmesi, müdrikesinin artması, vicdanının güçlenmesi ve kendine gelip uyanması için gerekli olan bilgi RUHÇULUK'DA MEKNÜZDUR. Bu bilgi «gayp» değil, apaçıktır. Bilgisi olmayanın inancı zayıf, ameli eksik, vicdanı uykudadır.

Sağlam ve makûl bilgiye yapışan insan için hayatın gerçek maksadı açık olur. Çıkarıcı nefsinin oyunlarına gelmek için uyanık durur ve kendini menfi tesirlerin oyuncağı olmaktan korur.

Hiç kuşkunuz olmasın ki bu memleketin insanları, eninde sonunda, insanlığın tekâmülü için gerekli olan MAKUL VİCDAN HAKİKATİ YOLUNDA HIZLA İLERLEYECEKTİR. O'nun mukadder vazîfesini yapmağa kimseler engel olamaz. İnsanlığı uyarması yolunda kendisinin öncelikle uyanması gerektiğine kanaat getirip çaba harcamaya başladığı zaman, tütün gücü ve samimiyeti ile İsrafilin Sûr'una üfleyecektir. İsrafil himmet Meleğidir. Himmet, bir hakikat'den üstün olan diğer bir hakikate geçilmek için harcanan ÜSTÜN ÇABADIR, UYANMA İŞİDİR.

Ruh Maddenin Efendisidir.

Selâm ve Sevgiler.

Ergün Arıkdal

Kehanetlerin Mekanizması

Realite
Ergün ARIKDAL

Salı Konferansı

'Kehanetler' büyük ölçüde 'Akaşa Sistemi'yle ilgili bir konudur. Akaşa sistemi, bize, doğu teozofisi'nden intikal eden bir kavramdır. Akaşa, bir kayıt merkez sistemi, bir tür «Levh-i Mahfuz» yani bir yerde mevcut, saklı, örtülü, insanın gözünden uzak, insanın göremediği, hifzedilmiş, insanın duyularıyla algılayamadığı bir şey. Kuşkusuz, akaşanın çeşitli düzeylerde anlamları vardır. Bireysel akaşalar olduğu gibi, toplumsal akaşalar da vardır. Nitekim, 'Levh-i Mahfuz'da, bazı sufilerce bu anlamda kullanılmaktadır. Yani bireyin kendine ait kıyameti nasıl varsa, akaşası varsa, dünyanın da kıyameti dolayısıyla akaşası, Levh-i Mahfuz'u vardır. Bu konuda çeşitli sufi teorileri mevcuttur.

Bu teorilerin bir kısmının kendilerine göre çok haklı yönleri vardır. İnsanın da bir ferdi akaşası olduğunu yukarıda belirtmiştik. En azından bu, bugünün bilimiyle insanın şuuraltıdır. Bize göre derin şuuraltıdır. Yani derin şuuraltından maksadım, geçmiş hayatlarından itibaren getirmiş olduğu bilgi ve tecrübe yükü.

Bu kayıtlar bizim için normal

şartlarda meçhuldür, ama çok muktedir varlıklarca bilinebilir ve gerekirse bizim anlayacağımız şekilde dünyaya verilebilir. Geçmişte bunun örnekleri çok görülmüştür. Gelecek bu kayıtlarda hiç değilse ana hatlarıyla bellidir. Ferdin çaba ve gayretiyle değişiklikler her zaman sözkonusudur. Bir örnekle açıklayalım: Diyelim ki siz bir tüccarsınız ve bir gün oldukça tecrübeli bir yetkili geliyor, sizin gelirinizi/giderinizi, hesap durumlarınızı inceliyor ve diyor ki, «Bu gidişle yıl sonunda kârınız 12 milyon kadar olacaktır.» Ve bakıyorsunuz, yıl sonunda gerçekten de 12 milyon değil de 13 milyon kazanmışsınız. 1 milyonluk farkınız var. Bu fark, sizin iradeniz ve gayretinizle yaptığınız bir farktır.

Kuşkusuz iş bu kadar basit değil. Ruhsal varlık ve ruhsal varlıkları yönetenler çok üstün prensiplerdir. Bir insanın yeryüzüne neden geldiğini ve neler yapabileceğini çok önceden bildiği ve plânladığı için, ayrıca kendi fiziksel tekâmülünü bilip yönlendirdiği için bir kehaneti o varlıklar manzumesinden, o varlıklar kademesinden almak gayet makul sonuçlar hâlinde ortaya

çıkarmaz. Yani doğru çıkar. Zaten tüm manevî yollarda en kuvvetli kanıt, kehanetlerin tahakkukudur. Mucizeler değil. Mucizelere kulp takabilirsiniz. Çünkü mucizelerin çoğu fizik planda, psişik kanunların arada sırada görünmesinden ibarettir. Bizde fizik kanunlar caridir.

Dünya yaşamı (biyolojik yaşamdan tutun da, taş, maden yaşamına kadar) fizik ve kimyasal kanunlarla yürür. Ama bir psişik kanunu, daha doğrusu fizik plânın üzerinde bulunan başka bir plânın başka bir realitenin kanununu getirip burada hareket ettirdiğiniz zaman mucize denen olay meydana çıkar. Yani fizik kanunların dışına taşan, fakat gözümle gördüğüm kulağımla duyduğum, elimle dokunduğum olaylar meydana geliyor. Fakat bunları fiziksel olarak izaha olanak yoktur. Olmaması da gayet doğaldır. Çünkü orada kullanılan kanun fizik plâna ait değil, psişik plâna, ruhsal plâna aittir. Eğer burayı üç buut kabul ediyorsanız, dördüncü buuta ait bir kanundur. Burada bir flaşın bir an yanıp sönmesi gibi...

Ölü nasıl dirilir? Dirilir. Başka bir kanun kullandığınız zaman, başka bir enerjiyi kullandığınız zaman, gayet kaba olan bir biyolojik mekanizmayı ayağa kaldırmak hiç birşeydir. Suyu yerden çıkartmak hiç birşey değildir. Asasını yere vuran Musa'nın su çıkarması bir rad-yestezi olayıdır. Ama onu o anda yapabilmek, maddenin o hâlini bir anda değiştirebilmek önemlidir. Onu fizik kanunla yapamıyoruz, onun için mucize geliyor bize. Ama başka bir kanunla pekâlâ biraraya getirebilirsiniz.

Nitekim bunun basit örnekleri telekinezi olayları değil midir? Gerçekten namuslu medyomların, dürüst medyomların veya psişik insanların telekinetik olayları vardır. «Düşüncü gücü» diye isimlendirilen bir etkiyle gerçekten eşyalara tasarruf edebiliyorlar. Bu, tüm milletlerde var. Tüm manevî yollarda çalışanlar bunları yapabilmektedirler : Postu da yürütür, insanı tökezletir de, gözünü de kör edebilir. Karakterine göre, hastalıkları da iyi edebilir. Dertlere derman olabilir. Orada fiziksel hiç bir yasa kullanılmamaktadır. 'Nasıl oluyor?' diyorsunuz. O anda kullanılan başka bir yasadır.

Şimdi, bu yüksek tasarruf sahibi olan bir varlık, üstün bir tasarrufa sahip olan bir varlık için, dünyanın kendi içerdiği doğal tekâmül ile bir insan varlığının geçirmesi gereken tekâmül aşamalarını bir araya getirmek gayet kolaydır. *Allah için herşey kolaydır. 'OL' der olur.* Bu sistemi unutmayalım. Demek ki, bir imkân var, demektir. 'Mümkinat' dedikleri olabirlik olasılığı daima vardır. Olabilirlik, illa kendi dairesi içerisinde, yani fizik kâinatın kendi kanunları içerisindeki olabirlik anlamına gelmez. Bu olabirlik, başka yasaların da birbirine girmesi olasılığı demektir. Bu olduğu zaman, siz hastanın başına elinizi koyarak başının ağrısını geçirebilirsiniz. Bunu yapabildiğiniz gibi ağır bir hummayı da tedavi edebilirsiniz.

Gerçekte eliniz mi tedavi etti? Yoksa sizden çıkan bir takım man-yetik tesirler mi bu iyileşmeyi ger-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

çekleştirdi? Asla. Fizik yasalar zaten buna izin vermez. Arada bir mediator, bir geçirgen vardır. Bir aracı, bir vasıta vardır. Bir yasanın değişik bir mekânda kullanılmasında, *elini koyan araç olmuştur*. Bundan ibarettir. O da zaten o mekanizma için şart olan bir husustur. O elin konulması da, o temasın yapılması da oyunun kurallarından biridir. Onun için «yakından temasla» şifa vardır. Hatta bazen öyle claylara tanık olmuştur ki insanlar, el kendiliğinden gidip, gayri şuurî olarak bir yere temas etmiştir. Elini temas ettirenin bundan hiç haberi bile yoktur ve hasta iyileşmiştir. Böyle olaylar var, tomaturji dediğimiz. Kendiliğinden olan şifa clayları var. Birisi birden bire yerinden fırlıyor, sanki birşey olmuş gibi bir dürtüye kapılmış gibi gidiyor. Hastanın bir tarafından yapıyor ve bakıyorsunuz, hasta iyi oluyor. Kim yapıyor bunu? Adam farkında bile değil. Ondan sonra kendine geliyor, «Ne oldu, ben bir şey mi yaptım?» diye soruyor, sıkılıyor, kızarıyor, terliyor. «Hayır.» diyorlar, «Sen mucize bir insansın. Geldin kendiliğinden adamın koluna yapıştın ve iyileştirdin. Kötürümdü, ayağa kalktı.» Farkında değil. Tam bir uyku içinde, somnambul gibi hareket ediyor. Bu nedir? Rastlantı mı? Kim yapıyor bunu, nereden geliyor bu güç? Kendi içinden mi geliyor? Nasıl bir şey bu? Kabul edelim ki kendi içinden geldi. Gayri şuurî olarak yaptı. Şuur altında insanlığa yardım etmek arzusu vardı vs. gibi materialistik yakıştırmalar kolay... Benzer şekilde, 'telkin' olduğu da söylenebilir. Ama telkinin de şartları

vardır. Her şey telkin olmaz. Aslında burada çok ilginç yasalar dönmektedir.

Bizim henüz farkında olmadığımız bazı yasalara göre, bazı muktedir varlıklar bazı şeyleri, bazılarına gördürürler. Çoğunlukla muktedirler, insanlara birçok şeyleri yaptırırlar. İnsan da zanneder ki, bunu kendimiz yapıyoruz. «O taşı siz atmadınız, sizin elinizden biz attık.» Sen yapıyorum zannediyorsun. Oyle san daha iyi, çünkü o senin bencilliğinden ileri geliyor. Bencilliğin sana bunu söyletiyor. Dar bir şuura sahip olduğun için, öyle zannediyorsun. Darmadağınıklıktan dolayı böyle sanıyorsun. O halin öyle söyletiyor sana... Söyle, zararı yok. Ama yapan sen değilsin. İnsanın bunu kavraması gerek. Bu o kadar mutlu bir şeydir ki; üstün bir şeye vasıtalık edebilmek... Ama bilerek...

Bedensiz varlık Dr. Fritz'in çeşitli medyomları kullanarak ameliyatlar yapması gibi. Bildiğiniz gibi Jose Arigo öldü. Onun rehber varlığı şimdi başka birisiyle çalışıyor. Gayet güzel ameliyat örnekleri görüyoruz. Brezilya çalkalanıyor, bir kaç yıldır.

Dr. Fritz geçen asırda yaşamış bir Alman doktordur. Vefat etmiş, sonra Brezilyalı, iri yarı yapı, biraz paraya düşkün bir medyomu kendine aracı tayin ediyor: Jose Arigo, onunla yıllarca ameliyatlar yaptı. Kanlı, kansız. Çakıyla sayısız katarakt ameliyatları; biliyorsunuz... Fakat sonradan Arigo'nun karması ağırlaşmaya başladı, çünkü bu yolda *kendisine ait olmayan*

bir enerjiyi ve güçlü kendisine aitmiş gibi kullanmaya başladı. Yeterneğini maddesel çıkarlar uğruna kullanmaya veltendi. Halbuki aslında bazı güçler onu alır, yönetir, yönlendirirdi. Bu bir örnektir. İnsanlar suursuz olarak bazı güçlerin (en azından ilâhî gücün) otomatıdır. Onun için defaatle sövüyoruz: İnsanlar irade sahibi değildirler. İnsanlar bir takım programları verine getirirler. Ancak güçleri buna yeter. İnsan otomatıdır, insan duygusaldır, insan içgüdüselidir, insan mekanik bir varlıktır. Ama insan düşünür de... Düşünürken de makine gibi düşünür. Düşüncesini etkileven unsurlar nelerdir? Saf düşünebilir mi? Acıka düşünenebilir mi? Hangi etkiler altında düşünür? Hangi savunma mekanizmalarının etkisi altındadır?

Ve böylece acık secik, duru bir bilöiye, görüğe sahip olmadan ömür gelip geçer. Yantığı is nedir? Bedenini beslemekten, duygularını sişirmekten ibarettir. Veva bedenini yivio tüketmekten başka birşey değildir. Beslenmez de. Bir vere kadar besler, oradan sonra bedeni vemeve başlar. O da cökmeve başlar. Neresinden bakarsak bakalım, insanın iradesiyle bir takım bir şeyler vantiğı, kendini değıştirdiğı pek öyle kolay kolay söylenemez. Yapılmıyor değıl, var. Bu da yapılıyor. Çok şükür bunun büyük nümuneleri var, ama genellikle biz insanlar bunu yapamıyoruz. Yani akıntı zaruretler, icaplar bizi nereye götürüyorsa, o tarafa gidiyoruz. Ve bizim yönümüzü değıştirmek, bizi yön-

lendirmek çok kolay. Parası olmayan bir adamın eline bolca para verin, seyredin neler oluyor! Başka birşey vapmanıza gerek yok. Yani irademizi yönlendirmek, şuradan surava götürmek kolaydır. Basit birkaç mekanizmayla bize istedikleri şeyi vaptırabilirler. Bu nedenle kolay kolay «irade hürrivetinden» sözedemiyoruz. Yantığımızı, istediğimizi zanpediyoruz. «Ben bunu istiyorum» diyoruz. «Yapabilirim, icerim, içmem, giverim, çıkarırım» diyoruz ama hangi şartlandırmalar ve dış etkiler altında?...

İstikbal ancak çok müktedir varlıklar tarafından, yani dünya yasalarının dışındaki vasalara tâbi olan varlıklar tarafından evyet kolaylıkla hilinebilir. Yukarıyı için zor bir şey değıldir. Çok kolay bir şeydir. Bizim için zordur. Çünkü biz tek boyutlu düşünürüz. 'Lineer' düşünürüz. Bir, iki, üç, dört, bes vs. gibi gidecek sanırız. «Ben daha bugündevim, Yarını nereden bilirim, yaşamadım ki...» Sen onu çoktan yaşadın. Yasayacağıın şekil belli. Büyük bir fark vok... Her gün bir başka günmüş gibi. Kendimizi avutuyoruz ama genellikle hep aynı şeyleri yaşıyoruz. Dedikodusu muhtelif, rivaveti muhtelif ama, yapılan hep aynı is. İnsanın hayatında değışik ve farklı şeyler yaptığı zamanlar da vardır, ama farkında olmuyoruz galiba. Değışik, farklı şeyler yaptığimiz anlar, yaşadığımız anlar vardır ama, onun da farkında olamıyoruz doğru dürüst. Kuşkusuz bu da bir şuurlanmayla, uyanıklıkla ilgili bir konu...

Sovyetlerde Psikişik Çalışmalar

D.D.İ. ile insan davranışını kontrol ve idare etme olanağı varmıdır? Sovyet hükümeti bunu keşfetmeye çalışıyor.

Psikişik yetenekler gerek Amerika'da ve gerekse Rusya'da hükümetin garanti ettiği araştırma programlarıyla gelişmektedir. Ancak, gittikçe daha iyi neticeler sağlayan yılların araştırmasına rağmen pek çok insan, psikişik yetenek ve tecrübelerin ya mevcut olmadığı veya bunların bilinci dışında olduklarına inanmaktadır. Biz bu insanların psikişik fonksiyonları hakkında yanlış bilgi verildiğini düşünüyoruz. Kitle iletişimi bu sahada fazla çarpıtılmış ve yanlış bilgi sunulmuştur. Materyalist eleştiriciler, psikişik fonksiyonları sahte, olanaksız ve tuhaf olarak yansıtmıştır. Gizlibilimciler ve diğer ayırım yapmayan faal kişiler psikişik fonksiyonları mantıksızlık ve batıl itikatlara yorumlamıştır.

Bu arada gerek Amerikan ve gerekse Rus hükümetleri faydalı ve potansiyeli yüksek psikişik yetenekleri geliştirebilmek için sessizce ve uzun vadeli olarak milyonlarca dolar harcamıştır.

PSİŞİK YETENEKLER

Amerika'da ve Sovyetler Birliği'nde gerçekten neler olup bittiği ve bu araştırmanın bu hükümetlere ne ifade ettiğini merak eden herkese 1983 yılında «PSİŞİK YETENEKLERİ ANLAMAK VE KULLANMAK» kitabı basılmıştır. Bu araştırmanın bulguları hakkındaki itimada şayan haberler herkese kolayca temin edilebilir. Ancak böyle bir haberi temin etmek veya karmaşık ve mübalağalı itiraz ve iddialardan ayırmak güçtür. Bu gereksiz karmaşıklıklara son vermeyi ümit ediyoruz.

PSİ araştırmalarının, «maddeci» olanlardan gördüğü zarar, bu sahada bilimsel bilginin mantıksız olduğunu ifade eden eleştiricilerden gördüğü zarar kadar fazladır. Ancak psikişik fonksiyonlar ne gerçek inancın bir ürünüdür ve ne de bir hile meselesidir. Daha ziyade direkt olarak kişisel tecrübe ve objektif bilimsel araştırma yolu ile kolayca keşfedilebilen gerçek bir konudur.

Psikişik yetenekler insan bilincinin topekün normal hâli olduğuna ve bu potansiyelin gelişmesinin öğrenilmesi gerçekte olan ilişkilerinizi değiştirmeden ve daha önce izlediğiniz değerlere göre başka değerleri benimsemeden makul bir şekilde başarılılabileceğine inanıyoruz. Bununla birlikte, yüksek kalite psikişik fonksiyonlu kişisel tecrübelerinizden sonra dünya görüşünüzü tekrar iyice yargılayınız. Maalesef psikişik tecrübelerine inanan insanlar, ekseriya psikişik tecrübelerin açıklanmasını talep eden inanç ve mezhaplere itilirler, ancak bunlar müritlerine kişisel, duygusal ve malî külfetler yüklerler. Zihninizin sırrını açığa vurmamak demek psikişik gelişmeler için yüksek fiat ödemek demektir.

Lâboratuardaki insanlar ekseriya detaylı olarak, normal algılamadan korunan veya uzaysal ve gezici mesafeyle tıkanan lokasyonları, cisimleri ve olayları izah edebildiği uzaktan görme denilen algılama yeteneğini incelemekteyiz. Bu yeteneğin mevcudiyeti bilimsel olarak saptanmış ve düşüncelerimiz, uzaktan görme teknolojisini lâboratuar etütlerinden kurtararak gerçekte dünya uygulamalarına transfer etmeyi düşündüğümüz yere kadar ulaşmıştır.

Bundan sonraki etütleri yürütebilmek ve değişik müşterilere kıymetli bilgi sağlayabilmek, psikişik fonksiyonları kullanmak suretiyle teknik geliştirebilmek gayesiyle ortağımız Anthony White ile 1983 yılında Delphy Associates firmasını kurduk. Delphy halen iş müşavirliği yapmakta ve uzaktan görme yeteneğini, geleceğin kâr ve zararını

öğrenmek amacıyla emin olunmayan yatırımlarda karar vermek için uygulamaktadır. Uzaktan görme, doğal kaynakların keşfedilmesinde kullanılmak üzere ayrıntılı bilgi temin etmek için zamanımızın metodolojileriyle birlikte de kullanılabilmektedir.

PSİ ETÜTLERİ

Amerikan Hükümeti, on yıldan fazla süredir Kalifornia'nın Menlo Parkındaki SRI International (Eski adıyla Stanford Research Institute) da PSİ etüd programını desteklemektedir. 1970'lerin başlangıcından beri lâboratuarlarda PSİ etütlerini aktif bir şekilde yürütmekteyiz ve SRI programıyla yakından ilgileniyoruz. Bu itibarla Amerika Hükümetinin garanti ettiği PSİ etütlerini ve bu güne kadar gerek yurt içinde ve gerekse yurt dışında yapmış oldukları ilerlemeleri değerlendirebilecek güçteyiz.

Uzaktan görme etütlerinin başlıca bulguları, bu deneylere iştirak edenlerin çoğu, gerek uzay ve gerekse zamanla avrılan binaları, coğrafyayı ve o mahaldeki faaliyetleri doğru olarak izah edebilmektedir. Bu deneylere iştirak edenler kendilerinden yüzlerce mil uzakta olan yerleri ekseriya doğru ve yanlışsız olarak izah etmektedir. Pek çok hallerde, geleceğin verini saatini veva gününü belirten olayları da doğru bir şekilde açıklamaktadır. Bu yetenekler, tecrübesiz ve psikişik fonksiyonları deneylerle gelişen insanlar tarafından geliştirilmektedir.

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

Amerikan Lâboratuarları kendi bilgilerini kabul ettirme çabası gösterirken ve modern psişik ile ilgili bu işin sonucunu uzlaştırmaya çalışırken, Rusya'daki bilim adamları da çok meşguldüler. *Sovyetler Birliği 1920'den bu yana resmen garanti edilen PSİ etütleriyle aktif bir çalışma içinde bulunmaktadır.* Bu alandaki gelişmeleri değerlendirmek için maalesef Sovyet PSİ etütleriyle ilgili raporlar daha ziyade bilimsel tecrübeden yoksun gazeteciler tarafından arz edilen izahatlara inhisar etmiştir. Bu gibi raporlar Sovyet PSİ etütlerinin önem ve yönlendirilmesi uyanık olmamız açısından önemli rol oynamalarına rağmen, Sovyetlerin PSİ etüd programlarıyla, gerçekten ne yaptıklarını doğru olarak kamu oyuna çok az bilgi vermiştir.

PSİ ARASTIRMASIYLA İNSAN POTANSİYELİNİ ANLAMAK

Sovyet Lâboratuarlarının çoğu uzaktaki insan ve hayvanların psişik bir şekilde his ve davranışlarının değişmelerini amaçlayan deneyler yapmaktadır. Bu odak noktası belirli bir mesafeden hipnotik davranış kontrolünün gelişmesinde 19 y.y. Sovyet ilgisinin devamı olmuştur. Sovvet halkı arasında psişik şifa büyük ilgi gördüğüne göre, Sovyetler Birliği'nde çok sayıdaki psişik araştırma, psişik yeteneklerin şahıslar arası manipülasyon şekline yöneltmiştir. Aynı zamanda pek çok Sovyet bilim adamları bizim gibi PSİ araştırmasıyla insan potansiyelini anlamak için mücadele vermektedir.

Sovyet Hükümeti psişik fonksi-

yonları çok ciddiye almaktadır. 1983 Eylül ayında Sovyetler Birliği Bilim Akademisinin misafiri olarak Rusya'ya davet edildik. Bu bize, uzaktan görme çalışmalarımızı onlarla tartışmamıza ve halen ne tür araştırma yaptıklarını öğrenmemize olanak sağlamıştır. Bu ziyaretimize Moskova Araştırma Hastanesinde çalışan bivofizist Dr. Andrei Berezine ev sahipliği yaptı.

Rus dilinde tercümanlık sertifikası sahibi ve Stanford Üniversitesi Tıp ikinci sınıf öğrencisi olan Elizabeth Targ (Russel Targ'ın kızı) bizimle birlikte geziye katıldı ve bize tercümanlık yaptı. Aksi halde o anda konuşulan Rusca kafamızdan uçup giderdi. Moskova'da fizikçilerle, psikologlarla ve tıp araştırmacılarıyla konuştuk. Fizikçiler ilk denek soruşturmamızla ilgili ayrıntıların tartışmasından endişe duyarken tıp mensupları ve psikologlar, PSİ araştırmasının tüm sahalarıyla ilgili çalışmalarında bir sürü sorular soruyorlardı. *Her iki bilim grubu ile faydalı fikir alışverişi yapıldı.*

MOSKOVA TIP ENSTİTÜSÜ'NDE

Moskova Tıp Enstitüsü'nde çay ve pasta partisinden sonra, Rus Bilim Akademisi Teori Departmanı Müdürü Profesör Andriankyn ile tanıştık. Andriankyn bizim Rusya'ya olan davetimiz ve gezilerimiz ile görevli idi. Onun bu enstitüdeki yegâne amacı akıl hastalarını uyuşturucu ile tedavi etmemektir. Bu işin odak noktası düşük frekanslı elektrik ve manyetik alanların kullanılmasına yöneliktir.

Enstitüde keza Dr. Igor Smir-

noff ve «fare» (rat) telepatisi dediğimiz deneyi yeni tamamlayan diğer iki araştırmacı ile de konuşma fırsatı bulduk. Teçhizatla dolu mahzen laboratuvarında hastane mensubu diğer pek çok tıp mensubu ile birlikte oturduğumuzda, bir mil mesafede muhafaza edilen iki grup farenin özelliklerini veren bir deneyden bahsettiler. Her grup fare kırmızı ışık yandığı zaman kafesin sol tarafına hareket etmek üzere şartlandırılmıştı. Bu, fareleri ayaklarına yapılan elektrik şokundan koruyordu.

Grup halindeki fareler bu şekilde şartlandırıldıktan sonra, her iki gruptan birer fare üzerinde kompüter kontrollü deney yapılmış ve araştırmacılar, bir fareye gelişigüzel şok verildiği zaman, uzak mesafede bulunan öteki farenin gözlemi yapılan derisinde muazzam bir değişiklik olduğu görülmüştür. Şok verilen grubun zamanlama sinyalleri kompüterde kontrol edilerek telefon hattı ile fare kafesini kontrol edenlere gönderilmiştir. (Deney fare gruplarına uygulandığı zaman başarılı olmuyordu, çünkü fareler stres şartları altında birbirleriyle döğüşüyorlardı.) Aynı şekilde başarılı bir deney, Sovyetler Birliği'nde Lentin tarafından bir insana elektroşok yapılmıştı, bunun ciddi ve iyi bir deney olduğu söyleniyordu.

FARE DENEYİ

Fare deneyi ile fizikçi Konstantine Gobbarev görevliydi ancak, bir şahsın psikolojik bilgisini analiz eden ve bu şahsın bilinç durumunu bu bilgiden doğru saptayan kompüter programı ile şahsen ilgileniyor-

du. Tipik bilgi bantlarındaki programı bize gösterdi. Bilginin matematiksel değişimine bakmak, genişlemesine (amplitüde) olan değişiklikler yerine safha (phase) değişikliğinin gözlemini yapmak suretiyle hedefine ulaştığına inanılıyor. Bu mühimsenecek bir başarıdır. Çünkü ipnozun durum değişmesine açıklık getirebileceği batılı araştırmacılarca hâlen bilinmiyordu.

Gorky Parkı'na nazır Radyo Mühendisliği ve Elektronik Enstitüsü'nden Dr. Yuri Gulyaev ile tanışmaktan da çok memnun olduk. (1978 tarihinde SRI ziyaret etmişti.) Hepimiz bürosundaki kırmızı maroken koltuklara oturduk. Dr. Gulyaev en son yaptığı faaliyetlerden bahsetti ve uygulamalı bilgi teorisi konusundaki Mr. Kogan'ın yeni kitabını bize takdim etti. Profesör Kogan, Psişik fenomen izah edildiği takdirde, düşük frekanslı elektromanyetik prensiplere göre olması gerektiğine değindi. Gulyaev, PSİ'nin elektromanyetik dalgalarla uygulandığı fikrini son asırda ortaya atan James Clark Maxwel olduğundan bahsetti ve bu husustaki fikrinin, biyomanyetik alanın ölçülmesiyle ilgili U.S.S.R. Bilim Akademisi Gazetesinde yayınlandığını söyledi. Enstitünün müdür yardımcısı olarak yaptığı göreve paralel olarak Gulyaev özel ilgisi olan Psikotroniği de izleyebilmiştir. Arkadaşı Dr. Edward Godik ile birlikte, insan vücudundan intişar eden elektromanyetik ve görülebilen radyasyonları da incelemektedir. İntişar eden ışık dalgalarını ölçen spektrometre ile hassas photon sayma deneyleri yaparak insan vücudunun (Lütfen Sayfayı Çeviriniz.)

etrafını saran «aura»nın bazı kim-selerce görüldüğüne dair deliller bulunmuştur.

NİNA KULAGİNA

Profesör Gulyaev belirli bir dü-zeye kadar Nina Kulagina ile ça-lışmalara devam edebileceğinden söz etmiştir. Mektupları okumak için Nina'nın psizik yetenekleri kul-lanıp kullanmayacağını keşfetmeye çalıştığı ilginç deneylerinden söz etti. Bu deneylerle, orisinin rafta-rından geliş güzel seçtiği bir kitap-tan, verilen sayıların her paragra-fında başlayan hariflerin isimlerini Nina Kulagina'ya sormuş, Nina ce-vaplar verdikten sonra Profesör Gulyaev kitabı açmış ve Nina'nın bu soruları doğru cevaplandığı hayretle karşılanmıştır. Mamatih kitap açılmadan önce odadan çık-ması söylendiği zaman olayla ilgili bağlantıyı kaybettiğini ve cevapla-rının şansa kaldığını vurgulamıştır.

Ziyaretimizin sonuna doğru, Devlet Üniversitesi Psikoloji lăbo-ratuvarında uzaktan görme deneyle-rinin uygulandığı Yerevan şehrine gittik. Bağdat'ın kuzeyine düşen bu Sovyet şehri, ayrıldığımız karlı Moskova'nın aksine günlük güneş-lik ve sıcaktı ve şehir meydanında-ki ışıklandırılmış fıskiyesi, gecele-yin yayınlanan müziği ve halkın yürüyüş yaptığı bir dinlenme bel-desiydi. Yerevan'daki ilk günümüz-de Üniversiteye gittik ve Ermeni Bilim Akademisi'nin bazı üyeleriyle konuştuk. Sonra, el ile görme koor-dinasyonu çalışıldığı «arcade» teyp video ile dolu bir lăboratuvarında uzak-tan görme tecrübelerini seri halin-de yapan Prof. Rubin Aguzumtsian

ile tanıştık. Bu çalışmaların hedefi bir mimar tarafından seçildi: He-men hemen İsa zamanından kalma binaları bulunan bir şehirdi. Gehard isimli bir kilise milattan 300 yıl önce bir dağ içerisine oyulmuştu. Diğer pek çok Grek Romen bina-ları kırmızı volkanik kayalardan in-şa edilmişti.

Uzaktan görme etütlerine ait deneyi yapan ve uzağı görenler psi-koloji bölümünden gönüllüler teşkil ediyordu. Bunlara eşlik eden iki muhafız (gözcüler, keza bunlar da aynı bölüm mensuplarıydı) uzakla-ra giderek zarfı açarak daha sonra tayin edilen yere gidiyorlardı. Bu arada lăboratuvarında bir mülakatçı gören kişiye, deney yerini ve ziya-retçilerle ilgili izlenimlerini tarif etmesini istiyorlardı.

Profesör Aguzumtsian, Rus di-line çevrilen ve Sovyetler Birliği'n-de basılan SRI'ye bağlı Elektrik ve Elektronik Mühendisliği Enstitüsü 1976 tutanaklarını okuduktan son-ra bu işi uygulamaya karar vermiş. Deneyleri, ilk bulgularını, hedef ekibi, zarfı açmadan veya tayin edi-len hedefe gitmeden önce seçilen hedef yerini tarif eden bir kimse-nin kendisine ilginç bir tecrübe kazandırdığını teyid etmiştir. Ken-di deneylerimizde olduğu gibi ön-ceden haberdar olma beklenmedik bir komplikasyondur. Uzaktan gör-me için 10.000 millik bir mesafeden ne gibi neticeler elde edebileceğimi-zi anlamak için bu lăboratuvarla ya-kında işbirliği yaparak uzun mesa-fe deneyleri uygulayacağız. Bu se-ride, Yerevan'da hiç bulunmamış bir «görür» ile birlikte çalışacağız.

Moskova'dan Leningrad'a ve

Yerevan'a yaptığımız seyahatlerde, bu alanda açık iletişim olabileceğini ümit eden pek çok araştırmacı ile tanıştık. Hepsi PSİ'nin insan potansiyelinin gelişmesine bağlı olduğunu, muhtemel askeri uygulamalara tâbi olmayacağını beyan etmiştir. Ancak konuştuğumuz herkes, görmediğimiz şeylere meyledilmemesi gerektiğini söylemiştir. Örneğin, Profesör Spirikin tarafından idare edilen Popov Society Lâboratuvarının yıllar önce kapatıldığını biliyorduk. Bu seyahatimizde Dr. Alexander Chernetzky yönetiminde bu lâboratuvarın yeniden açıldığını öğrendik. Hatta bu lâboratuvara Forumany Street Lâboratuvarı denildiğini öğrendik. Bununla birlikte bize bu lâboratuvarın ne işle meşgul

olduğu hakkında herhangi bir şey söylemediler. Piskotronik araştırmalara ait detayları elde edebilmek için Sovyet bilim adamlarıyla ileride toplantılar düzenleyeceğimizi ümit ediyoruz.

Bu uluslararası psişik bir yarışma, yani «The mind race» (zihin yarışması) düzenlenmesi değildir. Bu, daha çok bilinci genişletmek için kendi Allah vergimiz ile potansiyelimizi geliştirme yarışmasıdır. Hepimizin kendi zihin yarışmasını kazanacağımızı ve bu şekilde bu gezegendeki hayatımızın ıslah edilmesine yardımcı olacağımızı bütün samimiyetimle ümit ediyorum. (FATE, Kasım 1984'den Hakkı ÖZENER Çevirdi)

RUHÇULUK NEDİR?

● M. ALİ USTA ●

Ruhçuluk, maddesel ve ruhsal, ikili dengenin yaşam birliğinde uygulanmasını öğreten bir sistemdir. Bu öğretici şimdiki dünya insanının, tekâmülünü hızlandırması bakımından en büyük şansıdır.

Şimdiye dek verilmiş tüm bilgileri de kapsayıcı, konsantre bilgi özelliği olan ruhçuluğun herkesin anlayabileceği yorumu vardır.

Ruhsal irtibat ve tekrardoğuş bilgilerine akıl erdirmek ise ruhçuluk bilgisinin anlaşılmasını ve ondan yararlanmayı kolaylaştırır. İnsanın yaşadığı ve çevresinde oluşan her türlü izah edilir, edilmez olayların kavranılması ruhçuluk bilgisinin gerçek anlamda anlaşılmasına bağlıdır.

Yeni çıktı, okuyunuz. Fiyatı 750 TL.

Premonisyonlarla Yaşamak

● Edgar JOUIS'den
Yavuz KESKİN Çevirdi

Premonisyonlar (1) genel anlamda büyük bir sorun olarak dikilmektedirler karşımıza; kendi istikbaliyle ilgili bir haber veya bilgiye sahip olmuş bir kimse tarafından, böyle bir durumda, takınılacak tavrın seçimi de yine büyük bir zorluk arz etmektedir.

Premonisyonlar, en alt düzeyde, az veya çok kısa vadede bir şeylerin cereyan edeceğini fısıldayan belli belirsiz önseñiler halinde ortaya çıkmaktadırlar. En üst düzeyde ise, birkaç gün sonra nasıl cereyan edeceği önceden tasvir edilmiş bulunan olay sırasında söylenecek sözleri bile dile getirebilecek ölçüde belirgin bir görünüm kazanmaktadır. O takdirde insan, her şeyin önceden düşünülüp saptanmış olduğu ve bizim, yaradılışımızla birlikte programlanmış robotlardan başka bir şey olmadığımız izlenimine kapılmaktadır!

Kader içerikli bu izlenime karşılık olmak üzere, normal hayatımız sırasında bir yandan da istikbalimizi bizzat tayin ettiğimiz duygusunu muhafaza etmekteyizdir. Diğer yandan ise, kendimizi manevî yönden iyileştirmek üzere iradi çaba göstermemiz gereğini önemle vurgulayan, bunun için de bir cüz'î iradeye sahip bulunduğumuzu inan ve güvenle ifade eden büyük dinî rehberlerimizin veya filozoflarımızın öğütleriyle yüz yüze gelmekteyizdir!

Bu konudaki görüşümü daha önce *Renaître 2000*'de (Sayı 6, s. 13) ifade etmiştim. *İstikbal hiç değişmez nitelikli (immuable) değildir*. Her an değişebilmektedir, ama insanlığın bugünkü durumunda, insanın cüz'î iradesi henüz pek güçsüzdür, bu da, önceki hayatlarımızın karmik etkisinin ve de ulusların genel kaderinin büyük önemini ortaya koymaktadır.

Bu kadercilik karşıtçısı (antifataliste) görüş, görüldüğü gibi, iç ferahlatıcıdır ve sevinç duymamıza yol açmaktadır. Ancak, dünya hayatımız sırasında bizi bekleyen mutluluk veya mutsuzluk getirici olaylar karşısında takınılacak pratik tavır üzerinde kafa yormamıza da engel olmamaktadır.

Nitekim, hastalık, ölüm, ailevi veya meslekî başarılar, vs. gibi olaylar karşısında değerlendirme yapmakta ve de bunlardan çıkarıl-

NOT (1): Yakın veya uzak bir gelecekte meydana gelecek olan bir olayın imajlı ya da imajsız biçimde kendiliğinden bilinmesi demektir. Uyanık halde, rüyada yahut uyurgezer durumda meydana gelebilir. Bir tür önsezidir denebilir. (E. ARIKDAL, *Metapsişik Terimler Sözlüğü*, RUH ve MADDE YAYINLARI, 1984, sayfa 125).

ması gereken bilgi ve sonuçları saptamakta az veya çok özgür olduğumuzu anlamak gerekiyor sanırım. Cüz'î irademizi işte bu noktada devreye sokabiliriz.

Bir hastalık veya bir şanssızlık, davranış tarzımıza göre, ya felâket getirici ve sarsıcı bir niteliğe bürünmekte, ya da aksine, manevî dağarcığımızı daha da takviye edici bir özellik kazanmaktadır. Bugünkü hayatımız sırasında değilse bile, evrimimizin ileriki aşamalarında bizi kârlı çıkaracak bir olgudur bu.

Yazmanın, somut olarak yaşamaktan daha kolav bir şey olduğunu bilmekteyim, ama şu var ki, birbirlerini izleyen hayatlar kavramına inanmış bir insan için başka bir çözüm arayışına girmek mümkün müdür ki?

Şunu belirtmek isterim ki, insanın, istikbalini okutmaya kalkışması akıllıca bir iş değildir. Eğer kâhin şarlatanın biriyse, o takdirde, söyledikleri bizi pekâlâ etkileyebilir ve bunun sonucu olarak da budalaca bir işe kalkışabiliriz. Aksine, kâhin gerçek bir görücüyse ve biz de yeterli psîşik güce sahip bulunmuyorsak, söyledikleri varlığımızı rahat rahat alt üst edebilir.

Sözünü ettiğimiz sen sıkta, eğer görücünün manevî değerine ve meslekî bilgisine güvenebiliyorsak, o takdirde yapılacak en doğru iş, onun kehanetlerini —fiilen gerçekleştirebileceklerini bilerek— maksimum derecede göz önünde bulundurmadır.

Her halükârda, —öldürmemek, çalmamak, iftira etmemek, vs. gibi— temel manevî yasalara karşı saygılı olmak şarttır.

Dua yoluyla veya, daha doğrusu, zihinde pozitif imailer canlandırma yoluyla —bu maksat için Coué metodu (2) veya bir benzeri kullanılabilir— arzulanmayan olayların yönünü saptırmak pekâlâ mümkündür.

Gerçekten de Karma, anlık bir bilânçodur. Doğru şekilde yönlendirilmiş psîşik bir faaliyetle bu bilânçonun gelir hanesi gider hanesine kıyasla pekâlâ daha kabarık hale getirilebilmektedir. Ama su husus iyi bilinmelidir ki, evrim basamaklarının çok vukarularına cıkamadığımız sürece, dualarımız daima pek fazla etkili olmama rizikosuyla karşı karşıya kalacaktır. Nitekim, —malûm ifadeye göre Tanrı'nın yervüründeki temsilcisi olduğu halde— Papa'nın duaları bile savarlar, ihtilâller ve ulusal zorbalıklar üzerinde öyle gözle görülür bir olumlu etki uyduramamaktadırlar.

Sözün kısası, bilimsel araştırma amacının dışında yer alan bir amaç için istikbalimizi kurcalamaya kalkışmavalım. Ne olursa olsun sakın kalalım ve tanık olacağımız hâl ve olaylardan azamî bilgiyi çekip çıkarmaya bakalım.

Ve şuna inanalım ki istikbal bizimdir! (Renaitre 2000, Sayı 31, s. 19 - 20)

NOT (2) : Kendi kendine telkin yoluyla sifa sağlamayı hedef edinmiş olan bir metot. Sahibinin adıyla anılmaktadır.

UFO

aktüalite

TEKSAS SINIRINDA UFOLAR

Gök gürültüsünü andırır sesler çıkaran UFO parlak ışıklar çıkarırken Meksika'nın Teksas sınırı yakınındaki bir kasaba üzerinde halk tarafından uzun uzun izlendi ve resimleri çekildi. Kasabanın sakinlerinden birinin köpeği olay sırasında delicesine havlıyordu. Ertesi gün bu köpek hiç bir yerde bulunamadı.

**

Belirtilen olay 11 Ağustos 1984'te Teksas sınırı yakınında, Piedras Negras Dağı eteklerinde bir yerleşim merkezi olan bir Meksika kasabasında rapor edilmişti ilk olarak. İlginç olayla ilgili olarak halk ilk defa yörenin tanınmış Alejandro Parafuentes köpeklerinin kudurmuşçasına havlamalarıyla harekete geçmişti. Köpeklerin havlamaları birden kesildi. Bu sessizlik içinde taa uzaklardan gelen gök gürültüsünü andırır uğultular duyulmaya başlamıştı. Kasaba sakinleri haklı olarak yağmur yağacağını düşünmüştü. Gözlemcilerden biri olan Alejandro (ve ailesi) sözkonusu uğultuların normal gök gürültüsünden daha sık tekrarlanmakta olduğunu farketmekte gecikmediler. Aynı zamanda da gürültülerin şiddeti gitgide artıyordu. «Dışarı fırladım.» dedi Alejandro. «Baktım ki bütün

komşular dışarıda, benim evin arkasındaki ağaçların arasından gökyüzüne doğru ilerlere bakıyorlar.» O sırada parlak bir objenin kasabalarına doğru yaklaştığını öteki gözlemcilerle birlikte farketti. Kabaca 40 Feet çapında metalik bir cisimdi. Gürültü çıkardığı zamanlarda altındaki parlaklık da kolaylıkla fark edilecek kadar artıyordu. Alejandro'nun kapı karşı komşusu Norte : «Üç dakika kadar havada asılı, hareketsiz kaldı. Sanki benim kameramı hazırlamamı bekliyordu.» dedi. Adı geçen gözlemci, UFO yükselmeye başlayıp da bulutların arasında kayboluncaya kadar birkaç poz çekebilmişti.

UFO'nun gözden kaybolmasından önce Alejandro'nun köpeklerinin çok acı bir şekilde uludukları dikkatten kaçmamıştı. Ertesi gün her ikisi de ortadan kaybolmuştu. Bir haftalık aramalara rağmen köpeklerin izlerine hiç bir yerde rastlanmamıştı. (EXAMINER, June 25, 1985'den)

PRENS CHARLES'İN UFO GÖZLEMİ

Prens Charles UFO gizeminin ortasında. Geçen hafta A.B.D.'den yurduna dönerken Prens Charles bizzat bir UFO gözlemine tanık oldu. RAF VC-1- uçağının pilotu yer kontrolü telsiziyle arayarak, «... Gökte pırl pırl parlayan kırmızı bir obje tarafından» uçuşlarının etkilendiğini bildirmişti. Irish Sea üzerinde seyretmekte olan 4 öteki uçaktan da sözkonusu cismin görülmüş olduğu rapor ediliyordu. Hemen harekete geçen ilgililer yaptıkları inceleme sonunda (her zaman olduğu gibi) hiç bir ize rastlayama-

dan elleri boş döndüler. Yapılan öteki soruşturma ve araştırmalar sonunda da meteor, uydu vs. gibi uydurma yakıştırmalar da bir kenara atıldı.

Sözkonusu olay meydana geldiği zaman Prens Charles California'dan başlayan 12 saatlik yolculuğunun hemen hemen sonuna gelmiş bulunuyordu. Heathrow Havalimanını yakınında bulunan West Drayton hava trafik kontrolünden bir uzman, «Prens'in uçağı da dahil olmak üzere sözkonusu obje 5 değişik uçaktan rapor edilmiştir. Pilotlardan biri cisimden yayılan parıltının pilot kabinini aydınlatacak kadar güçlü olduğunu raporuna eklemiştir. Onun ne olduğunu bilemiyoruz. Başından sonuna kadar olay bizim için bir esrardı.»

Savunma bakanlığı sözcüsü, «Prens Charles'in pilotu parlak bir nesnenin gözlemine yaptığını bildirmişti. Kendisini bir tehlike olmadığının dair teskin etmeye çalıştık.» demiştir.

Prens Charles babası Philip'in de 30 yıllık bir UFO meraklısı ve (olayları) izleyicisi olduğu belirtilmektedir. İngiltere'nin (ve dünyanın) en ünlü UFO araştırma dergilerinden 'Flying Saucer Review'un ısrarlı okuyucularındandı.

Hatta bir defasında UFO gözlemi yaptığını belirten bir vatandaşını Buckingham Sarayı'na çağırarak gözlemine ilgililerin önünde anlatmasını istemiş ve gözlemci saraya davet edilmişti.

Verilen bilgilere göre Philip'in amcalarından Lord Mountbatten de İngiltere'nin ünlü UFO meraklıları arasında bulunuyordu. (SUNDAY MIRROR, Mar. 2, 1986'dan)

UFO GÖZLEMİNE BAŞBAKANIN ADI DA KARIŞTI

Başbakan Wran ile Tarım Bakanı Jack Hallam'ı taşıyan uçağın yakın çevresinde bir tanımlanamayan uçan objenin dolaşması olayını ilgililer bir türlü açıklayamadılar.

Söz konusu olayda iki politikacı resmi bir uçakla Perşembe günü 8'de NSW'nin kuzeyinde uçuyorlardı.

«Son derece parlak ve küresel olarak tanımlanan UFO'nun resmi, Başbakanın uçağının pilot kabinden çekilmişti. Gary Elsass, fotoğrafı çeken ve de resmi hüviyetli halz bir görevliydi.

Bir Ansett Boeing'in pilotları, söz konusu objeyi Sydney'den Brisbane'a uçan bir AN 62 sanmışlardı ve gözlemlerini Brisbane Kontrol Kulesi'ne bildirmişlerdi. Sydney Meteoroloji Bürosu da Coffs Limanı'nın 100 000 Feet üzerinde hareketsiz olarak duran bir objeyi rapor etmişti. Ve raporda bir hava balonunun bu kadar irtifada bulunamayacağı vurgulanıyordu. Sözcü: «Bunun ne olduğunu bulup çıkarmaya çalışıyoruz» demiştir. Sözkonusu objenin doğuya mı, yoksa batıya mı gittiği hususunda Hava Bürosuyla Meteoroloji Bürosu'nun haberleri arasında tutarsızlıklar bulunuyordu.

Mr. Wran'ın ifadesine göre cisim korkunç, parlak, tanımlanamayacak bir şeydi. «Böyle bir şeyle ne arkadaşım ne ben ne de pilotlarımız daha önce karşılaşmamıştık. İlk bakışta onun bir optik yanıltma olabileceğini sanmıştık.» demiştir.

(Devamı 17. Sayfada)

Astronomiye Güvensizlik

(*'Ancient Skies'dan Derleyen :
Selman GERÇEKSEVER*)

Chicago Tribune'de yayınlanan bir makaleye göre Samanyolu şimdiye kadar bilindiğinden daha küçük, güneş sistemi de şimdiye kadar öğretildiğinden daha yakın galaksi merkezine. Bu sonuçların çıkarıldığı çalışmaları üslenen National Science Foundation'un ifadesine göre bilim adamlarından oluşan uluslararası nitelikteki bir grup galaktik ölçümlerde ilk olarak ileri geometrik hesaplar kullanmıştır. Bu yeni teknikle galaksinin bir ucundan öteki ucuna uzunluğu 100.000 ışık yılından 70.000 ışık yılına, güneşin galaksi merkezinden olan uzaklığı da 33.000 ışık yılından 23.000 ışık yılına inmiş bulunmaktadır. Astronomlar bu konuyla ilgili olarak gözlemlerini 1930 ilâ 1982 yılları arasında yapmışlardı. Bu ölçümlerde New Mexico, West Virginia, Massachusetts ve California'daki teleskoplar kullanmıştır. Bu konuyla ilgili olarak yayınlanan ra-

porda belirtildiğine göre alınan sonuç astronominin başka konularını da önemli ölçüde etkileyecektir.

Bu gelişmelerin yanısıra yine Chicago Tribune (May 8, 1986)'da yayınlanan bir habere göre astronomlar evrende çok büyük ve esrarengiz bir uzaysal objenin kanıtlarını keşfetmiş bulunmaktadır. Söz konusu obje şimdiye kadar bilinenlerin en büyüğüdür. Elde edilen verilere göre belirtilen objenin kütlesi güneşinkinin 1.000 trilyon katı, başka bir ifadeyle Samanyolununkinin 1.000 - 10.000 katıdır. Bu obje henüz görülmez değildir. Fakat gravitik etkisiyle varlığını hissettirmektedir. Bu keşif Princeton Üniversitesinden bir grup astrofizikçi tarafından yapılmış ve İngiliz dergisi 'Nature'da yayınlanmıştır. Daha ayrıntılı bilgilerin elde edilmesi için daha bir yıllık süreye gerek olduğu belirtilmektedir.

Bu tür açıklamalar nedeniyle artık iyice halk tarafından anlaşılır olmuştur ki bilimsel toplum öyle çok

çok güvenilir, her dediği doğru olan bir müessese değildir. Samıldığı gibi bilim tüm soruların cevaplarını bilmemektedir. Öğrettiklerinin pek çoğu da teori durumundadır. Ya kanıtlanacak ya da çürütülecek bir yığın teori.

Yukarıda sözkonusu edilen yeni teknikle küçültülmüş olan uzaysal uzaklıklar uzay yalculuğuna 'yeşil ışık' yakmıştır, bir bakıma. Çünkü şimdiye kadar belirtildiği gibi uzaysal uzaklıklar o kadar ürktücü değildir. O halde uzay gemileri ve bunların enerji sitemleri için yeni ve umut verici ufukların belirdiğini söylemek herhalde yersiz olmayacaktır. Bu duruma göre güneş sisteminin dışına insanlı uzay uçuşları eskisi kadar moral bozucu değildir. *Çok eski zamanlarda eski astronotların dünyamıza kadar nasıl gelebildikleri konusu inanılması*

(Sayfa 15'den Devam)

Pilot Greg Elsass'ın belirttiğine göre, UFO'nun görüldüğü an uçakları Coolangatta'nın 100 Km. güneyinde ve üstünde uçmaktaydı. «Bizim uçağımız 380 Knots hızla uçuğu sırada obje hemen hemen hareketsiz gibi duruyordu. Çok yüksekteydi. Ne olduğu tanımlanamayacak kadar yüksekteydi. Balon, radar reflektörü, uydu ya da roket parçası gibi bir şey olmasına imkân yok. Brisbane'dekilerle o gece yaptığım görüşmede o gece o yörede balon bulunmadığını söylediler bana. Günlük NOTAM raporunda da balon bulunmadığı belirtilmiş-

güç bir konu olmaktan çıkmış görünmektedir.

Bundan sonra herhalde astronominin başka bir yerinden alacağı ikinci bir darbe 'genişleyen evren' teorisi dolayısıyla olacaktır. Bilindiği gibi kozmolojik görüşlerden birine göre 'Big-bang' evren devamlı olarak (bir patlamadan sonra) genişleyip durmaktadır. Yukarıdakine benzer yeni yeni ölçümlerle Big-bang Teorisi'nin yerini henüz keşfedilmemiş bir merkezin etrafında dönen evren görüşü neden alamazsın?

Kaynak: Ancient Astronaut Society'nin yayın organı 'Ancient Skies', Mar. Apr. 1986. ANCIENT SKIES, Mar. Apr. 1986'dan Selman Gerçeksever tarafından hazırlandı.

ti.» demiştir.

Mr. Elsass'ın çektiği resimlerde cisim ışıklı bir nokta olarak açık seçik görülüyordu.

Gözlenen cismin tanımlanması için bir Mirage uçağı kaldırılmışsa da, pilotunun ifadesine göre, sözkonusu objenin çok yükseklerde bulunmasından dolayı bu uçuştan bir sonuç alınamamıştır. (CENAP, 117-85'den)

YUKARIDAKİ YAZILAR SAF BULLETİN - 3/4, 1986'DAN HAZIRLANDI.

SELMAN GERÇEKSEVER

Ben'liklerden Vazgeçme Fazlalıkların Atılmasıdır

● Merâl ÖNCÜL

BEN'LİKLER YERYÜZÜ EĞİLİMLERİNDEN KAYNAKLANIRLAR :

İnsan pek çok BEN'liklerin sahibidir. Ancak hiç birisi **GERÇEK BENİMİZ DEĞİLDİR**. Dünyada fizik bir bedene bağlı yaşamının zaruretini, çıkar kaygısı, rahat etme arzusu (buna toplumda, kendilerine entellektüel aydın diyenler *sosyal ihtiyaç* diyorlar), iç tatmin, kendini büyük görme v.s. insanlar da, pek çok **BEN'LİKLERİN** çıkmasına sebebiyet veriyor.

«**BEN'LİKLER** çeşitli dış tesirlerle meydana gelmiştir. Onun için sunidir. Ancak reel ben grupları da vardır. *Tasfiye edilmesi gereken benliklerimiz bizde reaksiyon ve alerji yaratan BEN'LERDİR*» (1).

İşin acı tarafı, bu sayısız benlikleri insan, **GERÇEK BEN'İ ZAN EDİYOR**. Ve değişik şahsiyetleri bünyelerinde taşıyan insan tipleri ortaya çıkıyor. Başka insanları müşahede ederken fark etmişizdir; «**BU KAÇ TANE ADAM?**» diye kendimize sormuşuzdur. Tabii, bizi müşahede edenler de, aynı soruyu şüphesiz sormuşlardır.

Mesleğimizde çalışırken, evde ailemizle beraber iken, arkadaşlarımızla olan ilişkilerimize dikkat edersek çok farklı rollere bürünürüz. Telefonla sevdiğimiz ve sevmediğimiz birisi ile konuşurken, patronla konuşurken ses tonumuza, edamıza, aldığımız tavırlanmaya dikkat edersek, sanki her biri başka başka insan. O rolleri oynarken o rollerin adamı oluyoruz, yani *eşkoşuyoruz*. *Olayla olay oluyor, olayın içinde kendimizi unutuyoruz*.

Bu durum tüm insanlarda böyledir. İstisnalar elbette vardır. Parazit benlik'lerini temizleyen, gerçek **ZAT'ını** tanıyanlar vardır. Ama onlar, kendilerini belli etmezler. Kendini tanımayanlar da onları bilemezler. Ne vakit ki insan kendini tanır, o vakit kendini tanıyan o mürid insanları tanır ve ondan yardım da görür.

İnsan da sevgi, şefkat, merhamet, cesaret, güven gibi çok yüce karakter özellikleri olduğu gibi; kin, kıskançlık, alınganlık, kızgınlık, öfke, korku, gurur, hor görme gibi menfi özellikler de vardır.

İnsan sevgiyi bilemez, çünkü güvenemez, münasebetleri çıkarlarına uygun gitti mi sever, çıkarlarına ters düştüğü zaman sevmez. İş

halledilince güvenir, işi istediği gibi olmazsa güvenmez. Çünkü tek bir şeye konsantre olmuştur, sadece onu ister.

İşte çeşitli *benliklerimiz*in kaynağı, dünya üzerinde bir bedene bağlı olarak yaşamak zaruretidir. İnsan, bir deney aracı olarak kullanılmak zorunda olduğu, fizik bedene bakmak zorundadır. Çünkü bu beden ile tatbikatlar yapılır. Fakat *tembeldir*. Yorulmak istemez, yani *fiziksel, duygusal, düşünsel rahatını* arar. Böylece rahatın ve keyif olarak yaşama arzusunun kazdığı kuyuya düşer. Çünkü insan otomatıdır. Dış tesirlerle yönlendirilir. Başkasının ıstırabına sebep olup olmadığını fark etmez bile, fark etse de rahatlığa o kadar alışmıştır ki **VAZGEÇEMEZ**, artık alışkanlıklarının kölesi olmuştur.

İşte yeryüzü eğilimlerine dönük yaşayan insanın, alışkanlıkları, çıkarları, şöhret ve makam düşkünlüğü, kendini beğenmişliği, dikkat çekme ve ilgi görme arzusu, gururlunun kendisini hor görmesine karşı oluşturduğu yalancılığı, yani nefsaniyetinin yarattığı benliklerinin farkına varmasına engel olur.

BEN'LİKLERİ YARATAN TOPLUMDA OYNADIĞIMIZ ÇEŞİTLİ ROLLER VE BU ROLLERİ AŞIRI BENİMSEYİŞTİR.

Yani 'eşkoşma'dır. Oynadığımız roldeki BEN'i GERÇEK BEN'İMİZ SANIRIZ. Böyle bir çok benlerin sahibi oluruz ve o benlerin, bizi yönettiğini bilmeyiz. Bir an bir benliğimiz bize hakimdir, beş dakika sonra başka bir benlik bize hakimdir. Bir ben'in yaptığı bir fiilden dolayı başka bir ben'imiz acı çeker. İnsan böyle bir çok benliklerin arasında, âdeta kendini bilmeden, kendinden bihaber yaşar. Yaşarken kendini unuttur. İşte bu otomat yaşayıştır. Otomat yaşayış eşkoşmayı yaratır.

«Eşkoşma, olay içinde olayla olay olmak, olay içinde kendini unutmaktır. Bir şeye aşırı bağlanma, önemsemek ve önemsenmek istemek, aşırı sevmek veya nefret etmektir.» (2).

Aşırı bağlanma hali diyebileceğimiz eş koşma halinde farkındalık olamaz. Eşkoştığımız anda, eşkoştığımız o benliğimizi fark edemeyiz. Halbuki, işe benliklerimizi fark ederek başlanıyor. Bu nedenle eşkoşmayı kesmek, yani kendi kendini hatırlamak gerekiyor.

«Kendi kendini hatırlama : Kendimizi, bize tesir eden dış kuvvetlerden bir an için ayrı varlık olarak görmektir.» (3).

Bunun için hem olaya, hem de kendimize aynı anda kontrollü bir dikkat gerekir. Bu durumda hükümlendirme olmamalıdır. O vakit dikkat bölünür. Ancak o zaman, o olay içindeki kendimizi, hareketlerimizi, duygularımızı, düşüncelerimizi müşahade edebiliriz. Âdeta olay içinde bir merkez oluruz.

Diyelim ki bir olay cereyan ediyor. Bize o olaydan bir tesir geldi, o tesiri fark edip, o tesire istediği cevabı vermemek gerekir. Şayet o gelen tesire, bizde ona cevap verecek **BEN'LİK** yoksa, bizden istediği

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

cevabı zaten alamaz. Ancak o testre istediği cevabı verecek benlik varsa, işte orada epröv vardır. Dikkat edilirse etrafımızda cereyan eden ve bili uğraştıran olaylar hep aynı minval üzerinde döner durur. Bu olayların dilini anlamak gerekir. Yaşama sanatı, yaşanan olaylara en doğru tepkiyi bulmaktır.

Dışarıdan gelen tesire cevap verecek benlik, ancak kendimizi müşahede ile fark edilir. Ancak tekrar edelim ki, müşahede eş koşmama halindeki müşahededir. Yani kendini hatırlayarak yapılan müşahededir. Tabii bu arada gelen tesir, biz fark edinceye kadar, istediği cevabı alıp gidecek ve enerjimiz kaybolacaktır.

BEN'LİKLERİ FARK ETME VE KABUL ETME İLK ÖNEMLİ ADIMDIR :

Önce acı acı, o «ben»liğin bizde yarattığı halleri yaşayacağız. Yaşanan halleri, daha akıllı bir başka ben ile müşahede ederek FARK EDECEĞİZ. Benliklerimizi (parazit benliklerimizi) atılması için, fark etmek elzemdir.

Sonra, iş o BEN'i kaldırmaya gelir. İşin en zor tarafı da budur. Bunu bir örnekle anlatalım : Diyelim ki, sevdiğiniz kişiyi o kadar çok seviyorsunuz ki (!) onu çok kıskanıyorsunuz. Neden kıskanç olur insan? O kişi vasıtası ile aldığı tensel, duygusal HAZLARI vardır. HAZ-ETMEKTEDİR. Hele bir de işin içine ekonomik çıkar giriyorsa, kıskanç insan sevgilisini kaybetmekle sıkıntıya girecektir. Ne tuhaf değil mi?, biz sevginin ölçüsünü kıskançlık olarak alırız. Ne yanılğı... İşte bunun için kıskanılır. Sevgilisini kaybetmekten değil, çıkarlarını kaybetmekten korkan ve bunun için her şeyi yapan (hatta adam bile öldüren) insana parazit benliklerini atmak için, VAZGEÇMESİ çok zor gelir.

Böyle bir halet yaşıyoruz diyelim, kıskançlık meselesi halledilemezse, şahıslar değişir, ama o olay hep yaşanır. Kıskanç ben'i yaşamak da insana ıstırap verir. O ben'i atmak için yapılan cehid de ıstırap verir. Ya o ben'i üzerimizde taşıyıp hep ıstırap çekeceğiz ya da ıstırapların en büyüğünü yaşayarak, o parazit ben'i üzerimizden atacağız ve bir daha o ben'den dolayı ıstırap çekmeyeceğiz. (İşte bu Buda'nın Nirvana'sıdır. Kurtuluştur.) Albert Pauchard «Bir âlemden vazgeçildiği anda terk edilir.» diyor. Bir âlemden vazgeçmek için «dua et» diyor. Bu çok önemlidir.

BEN'LİĞİN ATILMASI, O BEN'LİKLE ELDE ETTİĞİMİZ HER TÜRLÜ HAZLARDAN VAZGEÇMEKLE OLUR :

Sufi'ler buna, fen'a demişlerdir. Bu bir feda edıştır. Bu nefsi kurban etmektir. Vazgeçmek, o güne kadar alışageldiği çıkarlardan, rahat-tan (gerek fiziksel, gerek duygusal, gerek düşünsel) o arzudan, o inanç-tan vazgeçmektir. Yani duygularımızdaki haz alma alışkanlığından, düşüncelerimizdeki peşin hüküm, örf, adet, gelenek, görenek, her türlü

ahlak anlayışından, her türlü dinsel bağnazlıklardan (bağnazlık derecesinde eskoştduğumuz her türlü dinsel anlayıştan) **KURTULMAK GEREKİR**. Öyle ya... Aynı dinden insanlar, dinleri için birbirleriyle savaşıp, adam öldürmüyorlar mı? Hem de din adına «**DEMEK Kİ HER TÜRLÜ İNANÇTA SADELESMEK GEREKİR**» (4) Her şey izafidir, örf, adet, gelenek, görenek, ahlak anlayışları vs.

Gelişim (tekâmül) için, *değişim şarttır*. Bu nedenle tekâmüle engel olan tüm parazit benliklerin (yani bizde reaksiyon ve allerji yaratan benliklerin) atılması gerekiyor.

Neden atılmasın ki?... Gün gelecek, insan kendi deney aracı olan, şu fizik bedenini bile terk edecek. O halde kendi gerçek ZAT'INA VARMASINA ENGEL OLAN, bu parazit benliklerden haydi haydi vazgeçebilmelidir.

Nasıl fizik bedenimizi sürekli temizliyorsak: astral bedenimiz (duygular bedenimiz) üzerindeki bu parazit benlikleri de, tıpkı vakti geldiğinde fizik bedeni toprağa verdiğimiz gibi, âdeta (astral!) toprağa vermeliyiz. İşte bu, bir eski realitenin toprağa verililişidir de aynı zamanda.

Kâinatda hic bir boşluk yoktur. Bosalan yerler daima dolar. Önce fazlalıklarımızı atacağız, sonra o boşalan yerleri bilgi ile dolduracağız (Bilginin tatbikatı budur). İşte bu hal bilginin tasarruf etmeye hazırlanıştır. Entellekt seviyedeki (zihin seviyesindeki) bilgini, varlık seviyesindeki bilgiye dönüştürmek budur. Cehid ve tekâmül budur. Bu fazlalıkların atılması çabası, Thomas'ın İncil'inde bahsedilen «işlek yob» oluştur.

FAZLALIKLARIN ATILMASI İÇİN ÖNCE DEĞİŞMEYİ İSTEMEK GEREKİR :

1) *Önce değişmeyi istemek, çok, çok derinden, samimiyetle istemek gerekir. İstiyor görünmek değil. «Ben buyum değişemem» demekle herşey, daha başlamadan biter. Değişmeyi istemeyene hiçbir şey sövlenemez. Çünkü değişmeyi istemek, olabilecek, akla ve havale gelebilen ve gelemeyen her türlü zorluğu göze almak demektir. İşte en büyük «cihad» budur. Değişim için ilk önce :*

a) *Kendimizi tam bir namus içerisinde, samimiyetle, ciddiyetle acımasızca müsahele etmeliyiz, «Müsahele ederken duygular arava kavabilir, müsaheadenin yönünü değiştirebilir veya kaldırabilir. Bunun için kendi kendini hatırlama şarttır.» (5).*

b) *Duygusal, zihinsel, fiziksel tüm alışkanlıklar özellikle pesin hükümler ve bize pesin hükümler empoze eden tüm inançların varattığı alışkanlıkları, sonra bu alışkanlıkların doğurduğu benlikleri tesbit edeceğiz, varı **F A R K E D E C E Ğ İ Z**.*

c) *Benlik'leri tesbit etsek bile, tevile kavayabiliriz. Yani sahte inanlar yaratabiliriz. «Ne yapalım icaplar böyle» diyebiliriz. Dikkatle ince-*

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

lersek o, icap değildir. Sadece rahatımızı istiyoruzdur. İşte burada tam bir **RİKKAT** hâli şarttır.

2) **BEN'LİĞİ** müşahede, tesbit, fark ediş ve tevile karşı duruş için tam bir **SÜKÛNET** hali gerekir. «Yani yavaş, temkinli, ağır, kuvvetli olmalıyız. Sükûnet halini bozabilecek duygusal eforlara çok dikkat etmek gerekir.» (6). Bunun için :

a) Özellikle peşin hükümle başlayan menfi imajinasyondan (vesveseden), otomatik imajinatif çağrışımlardan uzak durmak gerekir. Bu, bizi aniden taraf yapar. Bunun için alâkanın kesilmesi gerekir. Çünkü, menfi imajinasyon bizi iğvaya (sapmaya) düşürür.

b) Peşin hükümle başlayan menfi heyecanlar, yani ani öfke, ani stres, ani endişe, ani korkular, menfi imajinasyonun arkasından sükûnet eder. Bu ise bizi aniden taraf yapar. Keza müspet heyecanlarımız da (sevînc vs.) peşin hüküm ve imajinasyonlarımızın eseridir. Bunun için tahayyülün terbiye edilmesi, disiplin altına alınması gerekir. Yani, ağırlığımızı soğukkanlılıkla ortaya koymalıyız. Soğukkanlılık ve sükûnet için, olaylar içinde **OBJEKTİF KALMAK** şarttır.

Bu âdeta subjektif halleri yaşayan bir benliğin, o olayda objektif kalabilen başka bir benlik tarafından müşahede edilmesidir. «**İÇİ MİZDE ÖYLE BİR BEN YAKALIYALIM Kİ HİÇ BİR ŞEYDEN ETKİLENMESİN.**» (7).

KENDİ KENDİNE İTİRAF VE İKRAR (KABUL) :

Kendi kendine itiraf ve ikrar ediş, bir hayli zordur. O benliği hâlâ biz **ZANNEDEREK**, kusur addettiğimiz o hâli savunmaya, tevîl etmeye kalkabiliriz. Burada samimiyetin rolü ortaya çıkar. Bu bir samimiyet imtihanıdır. Fakat kaçış yoktur. Anlar ki insan, kendini çok bir şeyler **ZANNEDİYORMUŞ**. Neyi nasıl görmüş?, kendini nasıl beğenmiş?, kendini nasıl aldatmış?... Çok, çok utanıyor insan. Çok acı çekiyor. Tepe-den tırnağa sarsılıyor. Ve işte o zaman astral bedeni üzerindeki tadilatla başlayabiliyor insan.

Senra insan nefsaniyetinin yarattığı **BEN'LİKLERİNDEN VAZGEÇMESİ GEREKTİĞİNİ ANLIYOR.**

VAZGEÇME NASIL OLACAK?

Önemli bir sınav da burada çıkıyor insanın karşısına. Vazgeçtiğini zannedip insan kendini aldatabilir. Kendi kendine yalan söyleyebilir.

İnsan, o vakit içinde yaşadığı olayları çok iyi takip etmelidir. **YAŞADIĞIMIZ HER OLAY BİZE AYNA TUTAR.** Ne kadar tevile kaçarsak kaçalım o, olaya verdiğimiz tepkiler, **GERÇEKTEN VAZ MI GEÇTİK, YOKSA ZİHİN SEVİYESİNDE VAZGEÇTİĞİMİZİ Mİ ZANNETTİK?**; açık seçik ortaya koyar. El, yüz hareketleri açığa koyar. Bu işi halletmiş modern müridler, hâlâ kendimize yalan mı söylüyoruz?, yoksa **GERÇEKTEN KENDİ KENDİMİZE YARDIMI GERÇEKLEŞTİR-MİŞ MİYİZ**, anlarlar. Hiç hissettirmeden tartarlar ve nasibimizse bizi, iyice yerine oturtmak için sarsarlar.

Vazgeçme de gerçekten samimi isek, tüm savunma mekanizmaları durur. Ve herşey yerine oturur. Bu alınan bilginin oturtulmasıdır.

İşte şimdi bir benlik, bir fazlalık *atılmıştır*. Bir yük kalkmıştır. Kendimizi her zamankinden farklı bir şekilde güçlü ve enerjik hissedimiz.

BEN'LİKLERİMİZİ NASIL MI FARK EDECEĞİZ? *Bizi etkileyen olaylara dikkat ederek. Bizde reaksiyon ve alerji yaratan olaylarda o, parazit benlikler gizlidir.*

BUNU YAPABİLMEK MUKTEDİR OLMAK DEMEKTİR. *Samimiyet, dürüstlük, kendine ve bilgiye güven şarttır. Bu hakikaten kolay değildir. Eskilerin dediği gibi, kan ve ateş yoludur. ANCAK YAŞANILINCA ANLAŞILIR.* Sürekli çaba, sürekli ve ısrarlı cehid, yılmayan, bıkmayan gayret gerekiyor. Öyle ki bu yolda azmetmiş kişiyi, hiçbir şey, ama hiçbir şey geri döndürememelidir.

«Fazlalıklardan, ağırlıklardan kurtulmak için, samimiyetle, ısrarla, sürekli yukarıdan yardım istenmeli ki yardım gelsin. İstemenin ve talep etmenin önemi var. İnsan ancak o vakit, birilerinin kulu olduğunun farkına varıyor. İnsan fazlalıklarını tesbit etse bile, onları atmak için yardım istemelidir. Çünkü bu çok, çok zordur. Hayatlar boyu sürecek gerçek vazife budur. Kişinin kendi kendini kontrol etmesi, kendini hatırlaması, düşüncelerini kontrol altına alması gerekir. Otomatizasyona girmek kendini hatırlamamaktır. Çünkü insanların kendi haklarında kendi imajları vardır. İnsanlar kendisine zorla kabul ettirilen sun'î imajlar altında yaşıyor. Ve bu imajlar benlikler doğuruyor. İnsan kendi işini kendi görmelidir. Yani eski huylarını, eski kanaatlerini, eski düşüncelerini, eski bağlılıklarını **BİZZAT KENDİSİ ATACAKTIR. BUNU BİZİM DİSİMİZDAN BASKASI YAPACAK DEĞİLDİR. İSTE BU KENDİ KENDİNE YARDIMDIR VE GERÇEK YARDIMDIR.**» (8) **ATATÜRK «YARDIM ALMAYA ALIŞAN, EMİR ALMAYA DA ALIŞIR»** (9) *demıştır. Bizi kurtuluşa götürecek tek yol böyledir.*

(1) Ouspensky, Dördüncü yol.

(2) Ouspensky, Dördüncü yol.

(3) Ouspensky, Dördüncü yol.

(4) Ergün Arıkdal, 18.3.1986 Albert Pauchard tebliğleri açıklamaları.

(5) Ouspensky, Dördüncü yol.

(6) Ergün Arıkdal, 29.6.1986 Albert Pauchard tebliğleri açıklamaları.

(7) Ergün Arıkdal, 11.3.1986 Albert Pauchard tebliğleri açıklamaları.

(8) Ergün Arıkdal 26 Temmuz 1984 cumartesi,

(9) Nutuk'tan.

James W. Harris

Olüm Haberi

● James W. Harris

Annem, ilginç deneyimleri olan bir insandı. Bunlardan birisi 18 Mayıs 1945 tarihlidir. O zamanlar II nci dünya savaşı yıllarıydı ve annem birinci kocası olan Hugh Franklin Wright'la evliydi. Deniz aşırı topraklarda çarpışmaya gönderilmişti. Annem o günlerden bir gün annesinin Columbus, Ga.'daki evinde oturuyordu. Kocası döndüğü zaman yapacakları işleri hep birlikte konuşuyorlardı.

Aniden öyle bir düşünce gelir ki aklına, tüm bu konuşmalarının yersiz olduğunu, zira kocasının hiç bir zaman dönmeyeceği hissine kapılır. Sessizce yerinden kalkar ve kendi odasına

spirit AKTÜALİTE

çekilir. Bu acıip hareketinden endişelenen annesi Louise Crawford da yerinden kalkarak peşinden gider.

Anneannem annemin odasına girdiği zaman onu yatağının üzerinde sırt üstü yatarken bulur. Gözlerini tavana dikmiş, devamlı olarak. «O öldü, biliyorum o öldü...» demektedir.

Bundan birkaç gün sonra gelen bir telgraf-tan kocasının gerçekten de bir taarruzda öldüğü öğrenilir. Telgrafta belirtilen ölüm saatiyle annemin yukarıda belirttiğim deneyimi aynı zamana rastlamaktadır.

Annemin buna benzer ikinci bir deneyimi yıllarca sonrasına aittir ve asıl benim babam olan James Woodson Harris'le olan evliliğine rastlar. Annem bir gün kardesime ve bana pantolon almak üzere bir çocuk konfeksiyon mağazasına gitmişti. Genç bayan tezgâhtardan blucin istedi. Tezgâhtar de-

poda bulunup bulunmadığına bakmak için annemden izin istedi. Tezgâhtar arkasını döner dönmez annemin üzerine yine tuhaf bir hal gelir ve kendi kendine, «Nedendir bilmiyorum ama onun ne söyleyeceğini tamı tamamına biliyorum.» Hemen orada bulunan öteki tezgâhtara, «Arkadaşınız geldiği zaman, 'Nedir bu kollar bacaklar?', diyecektir.» der.

Annemin bu sözlerinden sonra her ikisi de birbirine donuk donuk bakarlar, birşey söylemeden. Bu sessizliği aşağıdan depodan gelen bir çığlık sesi bozar : «Nedir bu kollar bacaklar?». Yukarıdakiler birbirlerine ne söyleyeceklerini bilemezler.

Bir dakika sonra bu acıip sorunun cevabı anlaşılır : Aşağıda depoda blucinlerin olduğu yere, daha doğrusu olması gereken yerdeki bir perdevi açar açmaz oraya yanlışlıkla konmuş vitrin mankenlerinin kol ve bacaklarıyla karşıla-

şır ve feryadı basmak-
tan kendini alamaz.

Annem bu mağazaya
ilk olarak gelmişti ve
kuşkusuz hangi perde-
nin arkasında neyin bu-
lunabileceğini bilmiyor-
du. Annem bu iki dene-
yimden dolayı ruhsal
yeteneklere sahip olup
olmadığını daima me-
rak etmiştir ama onları
geliştirme yönüne hiç
bir zaman gitmemiştir.
Bu iki deneyimini daha
çok korkutucu anılar
olarak hatırlamaktadır.
(FATE'den)

Loise M. Turmenne

AŞAĞININ YUKARI, YUKARININ AŞAĞI OLDUĞU YER

Amerika'da çok az sa-
yıda okulun adı yöresel
bir isimle aynıdır. Bun-
lardan biri Lake Wales,
Fla.'daki Spook Hill İlk-
okulu'dur. Okul buraya
1956'da açıldığı zaman,
yöredeki turist çeken
noktalardan biri olan

Spook Tepesi'nin adını
almıştı: Spook Hill İlk-
okulu. Bu tepe aşağının
yukarı, yukarının aşağı
olduğu bir yerdir. Tepe-
nin oluşturduğu rampa-
dan çift şerit bir asfalt
yol geçer. Rampanın en
aşağı noktasında yola
çizilmiş beyaz bir işaret
vardır. Yukarıda, tam
zirvede de 'Spook Hill'
levhası bulunur. Bir çok
şoför aşağıdaki beyaz
işaretli noktada araçla-
rını boş vitese alırlar ve
araba tepeye kadar ken-
di kendine çıkar. Bunun
aksi şimdiye kadar hiç
görülmemiştir.

1980'e kadar adı ge-
çen okulda müdürlük
yapmış olan James W.
Cooper 1980'de emekli
olduktan sonra Associa-
ted Press'e yaptığı açık-
lamada, «Turist arabala-
rı genellikle okulun bah-
çesinde park ederler ve
rampayı boş viteste çık-
manın tadını çıkarmak
üzere sıralarını bekler-
lerdi. Bazı zamanlar sı-
ra bekleyen 25 - 50 ka-
dar araba biriktirini
gördüğümüz olmuştur.»

1940'larda bir defasın-
da burada trafik o ka-
dar sıkışmıştı ki, bir po-
lis memuru görevlendi-
rilmisti. J. W. Cooper
açıklamalarına ilaveten,
zaman zaman sıralarının
gelmesini bekleyen tu-
ristler boş durmayarak

yanlarında bulunan por-
takal ya da futbol top-
larını yola bırakarak
onların kendiliklerinden
nasıl yukarı doğru tır-
mandıklarını kahkaha-
larla seyrederdiler.» de-
miştir. (FATE'den)

BABAM

ÖNEMSEMİŞTİ

● Mary Ann Long

Bir gün, her zaman o-
turduğum sandalyemde
otururken, birden yakı-
nımda babamın mev-
cudiyetini hissetmişim.
Babam Theron Wight
bir yıl kadar önce 10
Şubat 1970'de bir kalp
rahatsızlığından vefat
etmişti. Fakat o anda
kendimden emin oldu-
ğum kadar babamın be-
nim yakınımda bir yer-
de bulunduğunu hisset-
mişim. Ne görmüş ne
de bir şey söylediğini
işitmişim. Babamın ya-
kınımda bir yerde ve
hangi noktada bulundu-
ğunu çok iyi biliyordum.

İçimden kendisine ne
istediğini sordum. Yine
sesli bir tarzda olma-
dan, bir haftaya kadar
akrabalardan birisi hak-
kında önemli bir haber
alacağımı söyledi. Bu-
nun ardından babamın
mevcudiyetini hissed-
mez oldum ve yine bir
kaç dakika öncesi gibi,
kendimi odada yapayal-
nız buldum.

(Devamı 38. Sayfada)

Spiritüel Yorum

Mehmet SANCAR

Kendini Bilmede İcapların Önemi

- Kendini bilmek, bizzat yaşamaktır.
- Bizzat yaşamak, icapları farketmektir.
- İcapları farkedene kişi, olacak olanı, bilerek yaşayandır.
- Önemli olan, cari olan icaplardır. Gerisi, yanılığlardır...

— Kendini bilmede icapların önemi büyüktür.

«... HEPİNİZ, BÜTÜN İNSANLIK, YEGÂNE İHTİYACINIZ OLAN VİCDAN SEVİYESİNE ULAŞMAK MECBURİYETİNDESİNİZ. BU, BİR NOKTADIR. FERDİN, BU NOKTAYA ULAŞABİLMESİ İÇİN, PEK ÇOK SÜZGEÇTEN, İMTİHANDAN VE İSTIRAPTAN GEÇMESİ İCABEDER. İCABIN ZARURETİ, YİNE FERDİN, KENDİ GERÇEK ŞAHSİYETİYLE UYDURMA ŞAHSİYETİ ARASINDAKİ TERCİHİDİR. FERT, UYDURMA ŞAHSİYETLERE, UYDURMA DEĞERLERE ÇOK DÜŞKÜN BİR SEVİYEDEDİR. BU, TAM BİR PUTPERESTLİKTİR. UYDURMANIN KARŞISINA, SAHİH OLAN ŞAHSİYETİNİ KOYABİLMESİ, İMTİHANLARLA, İSTIRAPLARLA VE DIŞARIDA MEYDANA GELEN HADİSELERLE MÜMKÜN OLMAKTADIR...» (Sadıklar C. 77/138.).

Sadık Dostlarımız, gerçek şahsiyet için böyle diyor... Yani kendimiz, yüksek benliğimiz, uydurma kişiliklerimizden böyle ayrılıyor; böyle tanıtılmaya çalışılıyor...

«İcaplar» nedir? Spiritüel olarak bunu belirlemeye çalışalım :

«... İnsanın başlıca yanığı, yapmaya muktedir olduğuna dair inancıdır. Bütün insanlar, yapmaya muktedir olduklarını sanırlar... Fakat, aslında hiç kimse bir şey yapamaz ve hiç kimse bir şey yapmaz. Anlaşılması gereken şey budur. Her şey, kendiliğinden varit olur. İnsanın başına gelen her şey, insan tarafından yapılan her şey, insandan gelen her şey, bütünüyle kendiliğinden varit olur. Ve her şey, aynen yağmurun, atmosferin yüksek tabakalarında veya çevresindeki bulutlarda meydana gelen ısı değişikliği sonucu yağması; karın, güneş ışın-

ları altında erimesi; tozların, yel ile uçuşması gibi cereyan eder; yani kendiliğinden varit olur...» (Ouspensky).

Gurdjieff'in de teyit ettiği gibi; pek çok uydurma kişiliklerin banisi ve sahibi biz insanların, her şeyi yapmaya muktedir olduğunu sanması, büyük yanılgılarından biridir...

Günlük işlerimizi yaparken; sözüm ona, karar verdiğimiz işlerimizden acaba kaçını, büyük bir yüzdeyle uygulayabiliyoruz?!. Muktedir oluşumuz bu mudur?!. Muktedir olduğumuzu sandığımız her işte, olayı dikkatlice izlersek, bu iktidarın bizde olmadığını hemen sezinleyebiliriz...

«Kozmoz yahut Kozmos» dediğimiz büyük ünite, büyük bir düzenliliğin adıdır. Yani evren demek, düzenlilik, ahenk demektir...

Bunun böyle olduğunu, hem büyük astronomlar, hem de ruh dostlarımız söylüyorlar...

Bizim, şu basit mantığımızla bile, bütün şuarsuzluğumıza rağmen, doğanın işleyişini bozmadığımızı görürüz... Bozduğumuzu sandıklarımız da icaplar dahilinde olanlardır (Biz, bunun farkında değiliz...). Aksine olanı düşünürsek; bu şuarsuz, bu bencil insanların keyiflerine bırakılmış şu dünyamız, herhalde bugünlere kalmaz, çoktan parçalanırdı...

Muktedir olmak demek, düşünmek ve düşündüğünü aynen uygulamak demektir. Ve böylesine bir iktidar süreklidir, kesindir...

Bizleri görüp gözetenlerin, gezegenimizde de tahakkuka memur oldukları tanrısal amaçları, bir plân, bir maket halinde mevcuttur. Bu tanrısal maketin icrası, tahakkuku için pek çok icaplar cereyan etmektedir... Yani, bu maketin tahakkuku yolunda yapılması gereken zorunlu eylemler, zaruri işler mevcuttur... Ve bu işler, İ.İ.K. (*) dahilinde yapılırlar. Yanlışı, eksiği düşünülemez. Çünkü bu işlemleri, gerçek tanrı kulları yerine getirmektedirler... ki, İ.İ.K.'nı harfiyen, bilerek, yaşayarak uygulamaktadırlar.

Deneyleri, bizim adımızadır, bizler içindir...

Şöyle düşünelim : Hepimiz, birer fizikoşimik robotlarız. Uyaranları, yönetenleri, kendi dışında, kendi üstünde olan robotlarız. Biz fizikoşimik robotlar, giderek ne olduklarını idrak edebilecek şekilde programlandırılmışız, diyelim... Yani, sevk edildiğimiz her hareket, kalitesine, şiddetine, amacına göre, biz robotların programlarını, giderek zenginleştiriyor, olsun... Ve zamanla bu robot, o hale gelebiliyor ki, küçük küçük sentezlerle, ne olabileceğinin idrak pırıltılarını da zaman zaman yaşıyor!.. Fakat bu pırıltılar, yeterli ve ömürlü olmadıkların-

(*) İlahi İrade Kanunları.

dan, yakaladığını sandığı gerçekleri, kuşkudan uzak tutmaya elvermiyor...

Anlayabilmemiz için kabalaştırarak vermeye çalıştığımız bu model üzerinde düşünelim :

Uyarıcı, yönetici tesir, yukarıdan bize ulaşınca kadar amacını korumaktadır. Bir çok transformasyon merkezlerinden geçtiği halde, gayesini değiştirmemektedir. Fakat, geçtiği bir çok ortamlar nedeniyle, kalite ve şiddetinde değişimler olmaktadır.

Biz şuursuz yahut az şuurlu robotlar, kendimize ulaşan bir tesirin, nihayet bizler de onun için birer düşük seviyeli ortamlar oluşturduğumuzdan, kalite ve şiddetini, biraz daha değiştirmiş oluyoruz. Ama, amacını asla değiştiremiyoruz. Gaye neyse, bize ulaşmış ve tahakkuk ettirilmiş oluyor...

İşte buradaki gayenin tahakkuku icaptır. Kaçınılmaz işlemdir...

İşte bizleri görüp gözetenler, yeryüzündeki tanrısal işlerini, bizlerin robotluk kalitemize göre, bizleri kullanarak tahakkuk ettiriyorlar. Her birimiz diğerimizin eşiti olmadığımızdan, hangi işe hangimiz uygunsak, buna göre uyarılıyor ve yönlendiriliyoruz (Elbet bunda, *kendi asıl şuurumuzun* da dahil mevcuttur...). Bu, öylesine bir yönlendirme-dir ki, yaymakta olduğumuz tesirlere uygun tesirlerle bir takım çağrışımlar, uyarımlar yapıyor... Bu süptilliteyi henüz fark edecek duyarlılıkta bulunmadığımız için de, «Her şeyi biz yaptık.» zehabına kapılacak kadar yanılıyoruz! Kaba seviyeli algılamalarımızla, bize ulaştırılan tesirin aslından habersiz yaşamış oluyoruz.

Çok şüktür fark edebildiğimiz, ancak izafiyet olmuştur!.. Bütün değerlerimizin, sadece bu dünyaya ait olduklarını; vakti geldiğinde, tümünden kopmamız gerektiğini de bilir ve bunu başarabilirsek; kendini bilen, dolayısıyla işini bilen kullar arasına karışmış bulunuruz ki, dünyadaki tekâmülün amacı budur...

Düşünce ve fiillerimizle yaymakta olduğumuz tesirlerin kalite ve şiddeti, daha yüksek seviyelerden olduğu zamanlarda, sezgilerimiz, ilhamlarımız, tanrısal yardımlar olarak bizlere ulaşırlar. Ve böylece de icaplara uygun davranışlarda bulunmuş oluruz...

Fakat, bunlar bile tam isabetlilik içerisinde cereyan etmezler... Hazzına ermemiz için, tadına bakmamız için, sezgilerle, ilhamlarla uyarıp yola koyarlar... Gerisi, onların yardımlarıyla tahakkuk eder...

Şimdi, bu bilgilere göre, tam bir robot olmak da, yani Gurdjieff'in «makina insanı» olmak da bize bağlıdır, olmamak da : Çünkü böylesine basit robotlar olmadığımızı hepimiz biliyoruz...

İcapların kendimizi bilmedeki önemi, olacak olanları kavramaya

çalışmak yönündendir. Çünkü olacak olanlar, İ.İ.K. ile öldürülmektedir... Olacak olanların gözlenmesi, birbirleriyle ilişkilerinin kurulmaya çalışılması, bu yasaların keşfini doğurabilir (Doğa yasalarını da gözlemleyerek, deneyerek bulmadık mı?!).

Yukarıdan bir tesir geliyor, diyelim. Bu tesire kim açıksa, bu tesirin gayesini tahakkuk ettirecek hareket onundur... Bütün mesele, bu tesirlere, daha yüksek seviyeden açık olmayı başarıp; kaynağına yakın olmaya çalışmaktır. Kaynağına yakın olmak demek, kaynağı tanımak, yani kendini bilmektir. Ve icaplara, fark ederek, kendiliğinden uyumaktır...

Yeryüzü maketiyle bizim enkarnasyon maketimiz aynı paraleldedir...

Yani biz, bir tesiri yüksek seviyelerden yakalamayı başarırız, dolayısıyla kendi maketimizin de icaplarına, tefrik ederek, fark ederek uyumuş oluruz...

Sözlerimizi özetleyerek, şöyle diyebiliriz :

Yeryüzünde, tahakkuk ettirilecek bir dünya maketi mevcuttur. Keza bizlerin de bu makete uygun kendi enkarnasyon maketlerimiz mevcuttur. Bunların tahakkuku için zorunlu işlemler, İ.İ.K.'na uygun davranışlardır. Yani, icaplardır. Bu icapların tesirleri yaygındır : Yukarıdan aşağılara kadar değişe değişe maddesel ortamlara ulaşmış, uzanmış ve yayılmış olurlar...

Ruhçuluğa Göre Kur'an Öğretisi

● Sadı ÇAYCI ●

Ruhçuluğun insanlığa getirdiği geliştirici, uyandırıcı ve şuurlandırıcı bilgilerinin ışığında ortaya konulmuş olan RUHÇULUK REALİTESİNİN Kur'an Öğretisi'ne göre ne anlam ifade ettiğini ayetlere dayanarak açıklayan bu eser kendi türünde eşsizdir.

Kur'an Öğretisinin Ruhçuluk bilgileriyle açıklanması ona bağlı tekâmül sürecini hızlandırmaktadır. Herkese hediye edebileceğiniz bu kitabı yayınlamaktan büyük sevinç duyuyoruz.
Fiyatı : KDV dahil 900 TL.'dir.

Ruh ve Madde Yayınları

ÇAĞLAR UÇANINDAKİLER BOYUNCA UÇANINDAKİLER

(Geçen Sayıdan Devam)

'Kutsal Ruh' konusuyla, Fatima Olayı'nın benzeri bir olay Mettew, Bölüm: 17/3-5'de anlatılır: İsa ve müridleri Peter, James, John ile yüksekçe bir dağın tepesine çıkarlar. Burada her üçünün de gözleri önünde İsa'nın yüzü ve elbise-leri güneş gibi parlar. «Orada onlara Musa ve Eli göründü. Birlikte konuştular. Konuşma sırasında parlak bir bulutun gölgesi üzerlerine düştü. Buluttan gelen bir ses dedi ki: 'Bu benim sevgili oğlumdur. Kendisinden çok memnunum. Onun sözünden çıkmayın.'»

İşte bir tek olay içinde birden fazla UFO teknolojisi unsuru: Parlak varlık, yükseltgenmiş halüsinasyon, elektromanyetik ses ve parlak bulutlar. Bir an düşünersek, üç açıklayıcı alternatif çıkar karşımıza:

1. İncil diye bir kitabın bulunmadığını ileri sürerek, anlatılan olayı bir kalemde geçebiliriz.

2. Olayı kabul edebilir, doğüstü güçlere atfederek, açıklamaya gerek bile duymayabiliriz.

3. Olayı gerçek olarak kabul eder ve süper teknolojik araçların tezahürü olarak yorumlayabiliriz.

Bunlardan, İncil'in gerçek olmadığı yolundaki 1nci alternatif en iyimser bir ifade ile zayıf bir tartışmadan başka bir şey değildir. Doğruluğu % 100 kanıtlanamasa bile günümüzde bir çok benzerleri

olan bu olayın yazarları en zayıf olasılıkla medyom veya ilhamlı kişiler olmalı.

Bu günkü bilgimizle, en azından (İncil'deki) bazı kısımların doğru olduğunu biliyoruz. Ayrıca İncil'deki daha birçok olayın da tarihsel ve arkeolojik değeri vardır. Pek çok yerde tarihsel olaylar çok iyi bir şekilde aktarılmıştır.

UFO'lar ve UFO'larla ilgili olaylar hakkında hiç bir bilgiye sahip olmayan bir kimse için Tanrı'nın dünyayı 6 günde meydana getirmesi, bir bulutun içinden Musa ile konuşması kolay anlaşılır şeyler değildir. Aksi halde kafamızı dolduran sorular anlayışımızı daha da bulandıracaktır.

Söz konusu ve benzeri olayları doğüstü güçlere atfeden 2nci alternatif sahiplerinin zaten İncil'in hiç bir kısmıyla ilgili soru soracak durumları yoktur.

İnsan beyninin manüplasyonu ile ilgili bir cihazın tanımı yanı sıra, bugün 'Uçandaire' olarak tanımladığımız aracın mükemmel bir tanımı da İncil'de yer almaktadır. Aslında İsa'nın özel hayatında bu ve benzeri olaylara daha çok rastlanır. Ayrıca İncil'de 'Aydınlık bulutlar'la ilgili olayların sayısı dikkat çekecek kadar kabardır.

1 - 10ncu bölümlerde Ezekeil'in anlattıklarını bilirsiniz (1). Orada-

(1) Ayrıntılı bilgi için bakınız: PLANET Dergisi sayılar: 7, 8.

ki ifade teknolojik olmayan bir toplumun anlayacağı şekilde düzenlenmiştir. Bugün biz biliyoruz ki, bu gözlemin benzerleri günümüz UFO gözlemcileri tarafından binlerce kez ilgililere iletilmiştir.

Musa halkını Mısır'dan alıp götürdüğü zaman, ilerilerinde ve gökyüzünde bir bulut sütunu gidiyordu. Exodus, Bölüm : 13'den anladığımıza göre, «Tanrı onlara yol göstermek amacıyla, bir bulut sütunuyla, gecelerinde yollarını aydınlatmak üzere ateşten bir sütunla izlemiştir. Ne geceleyin ateşten sütun, ne de gündüzün parlak bulut tepelerinden eksik olmamıştır.»

Şimdi burada, bilenlerin aklına 1954'de Fransa semalarında gözlemi yapılan puro biçimle nesne gelebilir. Bu puro dikine düşünüldüğünde pekâlâ 'bulut sütunu' olarak tanımlanabilir.

İsraililer Mısır'dan ayrılışlarının 2nci ayının 15nci gününde Sina Çölü'nün ortasında aç ve susuz kalmışlardı. O zaman Tanrı Musa'ya büyüklüğünü göstermek üzere gökten ekme yağdıracağını bildirmişti. Aaron bunu İsraililer'e aktardığında, çöle tekrar döndüler ve Tanrı onlara bulutta göründü. Musa'ya seslenerek dedi ki : «Onlara de ki : Akşam karanlığında et yiyecekler. Sabahleyin de ekmeğiniz olacak. Bilesiniz ki ben sizin Tanrınızım.»

Buradakine benzer garip 'bulut oluşumları' İncil'in Jaha başka yerlerinde de geçer. Bu tür olaylarla ilgili olarak da hemen hepsinde ışığın parlak spektral etkileri atlatılmıştır. Fatima'da olduğu gibi. Akşamleyin kamp kurdukları yer bilircinla, sabahleyin de kırağı ile

kaphydı. Burada 'kırağı' olarak isimlendirilmiş olan nesne, günümüz Uçandaire gözlemlerinden sonra zaman zaman rastlanan 'melek saçı' denen oluşum olabilir.

Musa 10 Emir i Tanrı'dan aldığı zaman, İsraililer'in gözleri önünde şimşekler çakıyor, gök gürültüleri kulakları çınlatıyordu. «Tanrının geldiği söylenen dağ dumanlarla kaphydı. O zaman Tanrı'dan korktular. Fakat Musa Tanrı'nın bulunduğu buluta yaklaşıyordu.»

Yine 34ncü bölümde, «Bulut içinde gelen Tanrı'nın yanında Musa dikildi.» Bu ifadeden anlıyoruz ki, Tanrı bulut değildi. 'Bulut' sadece O'nun bir ulaşım aracıydı. Kuşkusuz bu bulutun içinde bizim bugün 'Uçandaire' olarak nitelendirdiğimiz araç vardı.

Exodus'un son bölümünde anlatılan (havada asılı duran) UFO gözleminden daha iyisini başka bir yerde bulamazsınız. Tanrı İsraililer'le ilgili meseleleri konuşmak üzere Musa'ya bir görüşme yeri hazırlamasını söylemişti. «Çadır bittiği zaman, bulut çadırın üzerinde asılı vaziyette kaldı.»

Krallar'ın üçüncü kitabında yağmur yağdıran UFO örneği görüyoruz. Tanrı'nın elçilerinden biri olan Elias İsrail halkının topraklarına yağmur yağdırması için dua eder ve çok geçmeden de cevabını alır. Zira bir UFO için civardaki denizden su alıp, atmosfere püskürtmek hiç de zor değildir. Besbelli ki yağmur meydana getiren teknik Fatima'dan çok önceleri M.Ö. 1300'de de kullanılmıştı.

KAYNAK: GOD DRIVES A FLYING SAUCER, R.L. Dione.

*Bütün Dünyanın İlgisini Çeken Bir İpnoz
Olayı Geçmiş Hayatı Kanıtladı :*

Kolorado'da Bir Ruhun Başka Bir Bedende Yeniden Doğuşu

Son ocak ayında Amerika'da «Bridey Murphy Hakkında Yapılan Araştırmalar» adlı bir kitap yayınlandığı vakit, bu kitabın satışa çıkarılan 10 bin nüshası kısa zamanda tükenivermişti. Bunun üzerine, iki ay gibi kısa bir zamanda yeniden 170 bin nüsha basılıp, dokuz partide yayınlanan ve bir romandan ibaret olmayan bu kitap, kitaplar listesinin başında yer almıştı.

Kitabın kahramanı olan Bayan

Bridey Murphy, kısa adı ile Bridget diye anılmaktadır. Bugünkü bedeni ile kırmızı yüzlü olan kendisinin, XIX. yüzyıl başlarında, İrlanda'nın Yeşil Erin bölgesinde yaşadığına ihtimal verilmektedir. O, 1952 yılında Kolorado'daki Pueblo şehrinde yapılan bir seri İpnoz denemesi sırasında, hayret verecek bir doğrulukla bildirdiği tafsilâtle, evvelce bir kere daha yaşamış olduğunu ortaya koymuştur.

Bridey fikirlerini, Pueblo'da kibarlığı ile tanınan ve Ruth Simmons takma adı ile anılan bir aile kadınının, uyutulmuş halde iken yaptığı aracılıktan yararlanarak bildirmekte idi. O uyurken, Bridey onun ağzından, İrlanda'nın son çağdaki alışkanlıklarına uyan gençlik anılarını, evlenişini, ölümünü ve hatta kendisinin de katılmış olduğunu bildirdiği gömülmesini anlatmıştır.

İpnoz, Pueblo'nun genç iş adamlarından olup, erişilmez bir üne sahip bulunan Morey Bernstein adında birisi tarafından yapılmıştır. Kendisi bu işle, en üstün tuttuğu bir vakit geçirme vasıtası olarak uğraşmaktadır.

Bridey'in ortaya çıkarılması, ip-

rotik yoldan gerilere gitme gibi, herkesce bilinen bir tekniğe dayanmaktadır. Uyutulan kimse, bu tarzda gerilere götürülerek, yavaş yavaş Bridey'in çocukluğunun ilk günlerine ait bilgilere tercüman olmuştur.

Bernstein denemeyi daha da ilerleterek, uyuttuğu kimsenin ruhunun mevdana çıkarılmasını daha ötelere götürmeye girişmiş ve ruh bu sınırı aşar aşmaz, Bridey Murphy adında bir kadının söylediği birbirini tutmayan sözlerle karşılaşmıştır.

Bridey Murphy hakkında yapılan araştırmalar, yayın alanında büyük bir olay kabul edilmese idi, diğer sebepler arasında, kitap satın almayı âdet edinmemiş binlerce insan bu eser için istekli davranmazdı. Bu da açıkça ağsteriyor ki, insanların çoğu, yalnız öldükten sonra yeni bir hayatın başlaması ile değil, avnı zamanda doğumdan önceki varlık gibi ihtimallerle de ilâilenmektedir. Yine avnı neden onlara, Ruth Simmons'un ilk uyutulması sırasında plâğa alınan ve seksen iki yıl önce ölmüs olan ihtiyar bir kadının sesini buğünkü beâeninın ağzından duyuran plâkları satın aldırılmıştır. Bu sesi tesnit eden plâklardan simdiye kadar 30000 tanesi satılmıştır.

Eskidenberi, yapılan ipnotizma denemeleri salonlarda korku yaratmıştır. Zira, evet ve havırlarla daha derinleri incelemeye girişen evvelki kuşaklarda, amatör ipnotizmacılıkta, bu ağır tıkanmaların tehlikeli olduklarına dair, ruhçuların dikkati cehtiklerini bilmekte idiler. Acemi bir manyetizmacı, bilaisizlik veya tedbirsizlik sonucu derin ıstırap ve buhralara veya diğer ruhsal karışıklıklara sebebiyet verebilir. Meselâ, buâünkü ipnotizmacıların bir süjenin ruhuna

bazı telkinlerde buldukları ve tecrübesizlik yüzünden, kendilerini uyardırmadan önce bu telkinleri düzeltmeyi unutarak, zavallıları birkaç günden fazla ve anlatılamayacak şiddette patalojik, fizik veya dimaği hastalık etkileri altında bıraktıkları görülen olaylardandır.

Bütün bu meraklı vak'aların çıkış noktası olan söz konusu kitap, ömründe hiç kitap yazmamış ve son yıllara gelinceye kadar ipnotizmaya ve başka bir bedene girme konusuna gülüp geçen bir kimse tarafından yazılmıştır. Elbette ki onun kitabı, okuyan herkesi inandırmayacaktır. 256'yı bulan sayfalarını kıpırdamadan okumak sıkıcı olacak, itiraz yarattığı takdirde de, en azından nefes tüketinceye kadar tartışmaya yol açacaktır.

Bridey'in hikâyesi özet olarak şöyledir: 1806 yılında sekiz yaşında idi ve Cork şehrinde, ahşap bir binada oturuyordu. Karısının adı Kathleen olan, Dunca Murphy adlı bir avukatın kızı idi.

17 yaşında iken, yine bir avukat olan Sean Brian Mac Carthy ile tanışıp onunla evlendi. Birlikte, genç kocanın profesörlük vantığı Belfast'ta yerleştiler. Nihayet Bridey, bir düşünme sonucu mevdana aelen ölümünü ve kendisinin de katıldığını bildirdiği gömülmesini anlatmaktadır. Mezarının yerini tarif ettikten sonra, ölümünü izleyen günlerini, bilinmeyen bir yerdeki kalabalık içinde, ne acı, ne de fazla bir mutluluk duymadan geçirdiği söylemiştir. Nihayet, bir şekilden başka bir şekle geçerek ve pek kesin bilgi veremediği bir gelişme sonucunda, 1923 yılında. Bir-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

leşik Amerika'da yeniden dünyaya gelmiştir.

Bütün bu olayları hatırlayacak sūje hangisidir?

Altın renginde saçlara sahip, genç ve nazik bir kadın olan Ruth Simmons, şerefli bir iş adamının eşi ve üç çocuk annesidir. Berrak sesinde İrlanda şivesinden zerre kadar eser yoktur. 1923 yılında Middle-west'de doğmuştur. İrlanda'ya ayağını basmadığı gibi, bu memlekete dair fazla bir şey okuduğunu da hatırlamamaktadır. Kendisinin gerçek kimliğini bilen bütün Pueblo şehri, her halde iyi niyetinden şüphe etmediklerinden olacak, onun evvelce başka isim altında dünyaya gelmiş olduğunu bildirmesine saygı göstermekte ve gerçek adının çevresine, boşboğazlıkların aşamayacağı bir susuş duvarı yükseltmektedirler.

Kitabın çıkmasından önce, Bridey'in hikâyesindeki olaylar üstünkörü incelenmişlerdi. Fakat kitap çıkarıldıktan sonra, çeşitli vesikalarla İrlanda'ya gönderilen Amerika muhabirlerine, bu hususa dair derin incelemeler yaptırılmıştır. Bu muhabirlerin öğrendiği gerçeklerden bazıları burada bildirelim:

Bridey 1798 Aralığının yirminci günü Cork şehrinde doğduğunu ve 1864 yılının bir pazar gününde Belfast'da öldüğünü iddia etmektedir. Halbuki hiçbir kilise kaydı ve hiçbir sivil idare listesi, onun doğum ve ölüm haberini yazmamaktadır. 1820'den beri mükemmel olduğu söylenebilen Cork şehri vesikalarından hiçbirinde de kendisinin aile adı bulunamıyor.

Öte yandan 1864 yılının hiçbir gününde, Belfast şehri gazetelerinin ölüm haberlerinde Mrs. Bridget Mac

Carthy'ye dair en ufak bir ize rastlanmamaktadır.

Bridey, (The Maedows) adlı güzel bir ahşap evde yaşadığını söylüyor. Halbuki İrlanda'da ağaç pek az bulunur ve Cork şehri evlerinden çoğu ya taştan veya tuğladan inşa edilmiştir. Ayrıca, kadastro kayıtlarında (The Maedows) adlı bir yapının sahibine rastlanmıyor.

Bridey, Sean Brian Mac Carthy adında birisi ile evlendiğini iddia etmektedir. Kocasının Si-anne diye söylediği soy adının, Chadunne diye başka bir şekilde telâffuz edildiğini çıkıyor. Gerçekten o tarihlerde İrlanda'da Bu ad Chaunne şeklinde telâffuz edilirmiş.

Öte yandan kendisi, kocasını devamlı olarak Brian diye çağırmaktadır. Bu ad ise, Ruth Simmons'un bu günkü kocasının tamamen ikinci soyadı ile çatışmakta ve kendisini devamlı olarak böyle çağırmaktadır.

Bu arada, Bridey'in hikâyesine ait bazı tafsilat, anlatıldığı gibi çıkmıştır. Meselâ, çocukluğunda Antrim bölgesinde yapmış olduğu bir gezintiden bahsederken, beyaz falezleri, köpürerek akan ve denize ulaşmadan önce ufacık kollara ayrılıp toprağa gömülen selleri tarif etmektedir. Antrim bölgesinin bu tarifi doğrudur.

Bridey evlenmesinden sonra, Bayling's Crossing'den geçerek, Cork şehrinde Belfast'a gittiğini ve bu arada patates galetesi yemek üzere Doby'de durduğunu anlatmaktadır. Muhabirlerden birisi, Cavan Kontluğu'nda bir Doby ve bir Bailles Cross bulmuştur. Patates galetesine gelince, bunlar gerçeğe pek uymamaktadırlar.

Bundan başka Bridey, kocası-

nın News Letter gazetesine makaleler yazdığını da söylemiştir. Gerçekten mevcut olan bu gazetenin eski koleksiyonlarında, Brian'ın yazılar arasında bulunduğu dair hiçbir iz rastlanmamıştır.

Bridey'in gitmekte olduğunu söylediği Sainte-Thérèse kilisesi diye bir kilise gerçekten vardır. Fakat, bu kilise ancak 1911 yılında inşa edilmiştir.

Far adını taşıyan bir bakkal dükkanında çalıştığını söylemesine gelince, gerçekten o tarihlerde Far adlı bir ticarethane bulunduğu ve bunun tamamen bakkallıkla uğraştığı cnlaşılmıştır.

Kendisinden Belfast'ın fabrikalarından bahsetmesi rica edilen Bridey, orada önemli bir ip fabrikası ile bir sigara imalâthanesi bulunduğu cevabını vermiştir. Bu cevap, kabul edilebilecek bir cevaptır. Zira Belfast'ın ünlü ip fabrikası, kanunen 1876 yılından beri çalışmakta ve çeşitli küçük teşebbüslerin birleştirilmesinden meydana getirilmiş bulunmaktadır. Tütün imalâtı ile uğraşan Murray Sons and Co. müessesesinin kuruluş tarihi ise 1805 yılına kadar uzanmaktadır.

Bridey Murphy tarafından hatırlanan hususlardan çoğunun doğru olmadığı dikkate alınınca, bunlar hakkında nasıl düşünmek gerekir?

Bugün yaşamakta olan bir Amerikalı'nın, uyku halinde iken yüz yıl önce diğer bir memlekette geçirdiği hayatın tafsilâtını bilmesi hususu, doyurucu bir şekilde nasıl tefsir edilebilir?

Yıllardan beri ipnotizmadan bir tedavi usulü olarak yararlanan ruh doktorları ve psikologlar, bu hususta

fenni bir açıklama yapmaktadırlar. Life dergisi, bu bilgilerden bazılarını ve özellikle deneysel klinik ipnotizma şirketinin eski başkanı Dr. Jerome Schneck'e ve New York Yüksek Fizyoterapi İnceleme Merkezi direktörü Dr. Lewis Wolberg'e, Bridey Murphy sorunu hakkındaki mütalâalarını sormuştur. Bu iki şahıs, diğer yetkili kimseler gibi, genellikle aşğıdaki hususlarda fakir birliğine varmışlardır :

Bazı kimseler derin uyku halinde buldukları sırada, anormal bir şekilde etki altında kalırlar. En ufak bir ihtarda, resmi bir emir almışçasına hareket ederler. Bir şahıs ipnotik uyku esnasında kendisine yapılan telkinleri, olağanüstü bir maharetle, tamamen karşılayacak şekilde cevaplayabilir. Çünkü, kendisi o sırada şuur altındaki çeşitli anı kaynaklarını dışarı aktarmaktadır. Bu sebeple, uyur haldeki olgun bir insan, çocukluğundan beri hiç işitmediği ve tamamiyle anlayamadığı yabancı bir dil ile, devamlı olarak açıklamalarda bulunacaktır. Hatta, kendisine üç yasında iken okutulmuş olan bir kitabın bütün sayfalarını, kelime kelime bildirmek imkânı dahi gelir.

İpnotik uyku içerisinde bulunan bir süjenin, mutlaka doğruyu söylemek zorunda olduğunu kabul etmek doğru olmaz. Süje, ipnotizörün arzu ettiği her şeye memnun edici cevaplar vermek zorunda olduğunu zannedince, çok kere bütün delilleri uydurur. Hepsi birbirinden daha orijinal olan birçok şahısları, evvelce yaşadıkları zamana kadar indirmeyi başaran amatör ipnotizmacının, dikkatsizlikle yaptığı ufak bir yanlışlık

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

sonucu soruyu, sıra kendisinde olmayan sūjeye sorması üzerine, karşılaştığı eski bir misâl çok tipiktir. İpotizmacı sūjeye, alışıldığı gibi, yaşadığınız müddet içinde çok uzaklara, çok uzaklara, başka bir diyara gitmenizi istiyorum diyeceğine, ona, çok uzaklara, çok uzaklara, uzaya gitmenizi istiyorum, dedi. Bunun üzerine sūje, birdenbire ay'da yaşayan C adlı acayip bir yaratık olduğunu ve bir uçan dâirenin kenarında uçmakta bulunduğunu bildirmiştir.

Bizzat Bernstein'da, Ruth Simmons'a söyletmek istediklerini çok defa dikkatle telkin eder. Nitekim, onu çocukluğunun ilk çağlarına indirdikten sonra, birçok şeylerle beraber kendisine :

— 'Anılarınızda çok uzak memleketlere ait başka hayaller vardır. Bana onlardan bahsedecek ve sorularıma cevap vereceksiniz' dedi.

İşte, Bernstein bu telkini yapar yapmaz; Mrs. Simmons Cork şehrinde yasayan Bridey Murphy haline dönmüştür. Fakat, o zaman Bridey tarafından bildirilen İrlanda geleneği ve coğrafyası hakkındaki bazı tafsilât için ne düşünülür? Ruth Simmons bunları nasıl bilebilmiştir?

Bunlar hakkında Dr. Schneck ve Wolberg şöyle cevap vermişlerdir :

— 'Bu hikâyenin doğruluğunu İrlanda'da incelemeye girişmekle sorunun sapan tarafları meydana çıkar. Bilgi almanın biricik kestirme yolu Ruth Simmons'un çocukluğunu da incelemek, annesi, babası ve kendisinin onlarla ilişkisi üzerine araştırmalar yapmaktan ibarettir.'

Onun çocukken veraset yolu ile almış olduğu hususlar hakkında ne söylenebilir? Çocukluk arkadaşları

kimlerdi ve ilk hayat tecrübeleri neler olmuştur?

Bütün bunlar bize, eski İrlanda gazetelerini karıştırmaktan daha yararlı bilgi verecektir.

Fakat, maalesef burada, âdeta arama yapılması yasak bir bölgeye yaklaşmış gibi bir durum meydana çıkıyor. Norveçli bir amca ile Alman, İrlanda, İskoçyalılık karışmış bir hala tarafından yetiştirildiği belirtilmemiş olsa, kitap Ruth Simmons'un gençliğine dair bir şey yazmış olmayacaktır. Bu bir gerçek olmakla beraber, bizi yanlışlığa düşürmek için de yeterlidir.

Ruth Simmons, İrlanda ırkından olan annesi ile babasından her birinin bir tarafta yaşadığını açığa vurmuştur. Kendisine hiç bakmayan annesi ile babası onu, bahsedilen amcası ile halasının himayesine terk etmişlerdir.

Ruh doktorları, Bridey'in hikâyesinde 1910 yıllarına doğru İrlandacayı iyi bilen bir kimsenin, tesadüfen olsun, şuuraltı ile hatırlayarak olsun, bu dil ile bir soruna değinmemiş bulunduğunu kabul ediyorlar. Ruth Simmons'un atalarından veya atalarının atalarından veyahut da İrlanda şivesi ile konuşan komşularından birisinden bu dili işitmiş olduğu bahis konusu edilebilir. Her ne olursa olsun, bu hususu inceleyen ruh doktorları şundan şüphe etmemektedirler ki, eğer Ruth Simmons kendilerine, özellikle uyur halde iken çocukluk çağlarına ait önemli vak'alar bildiriyorsa, Bridey Murphy hakkındaki araştırma konusunun ortaya atılması onlara memnunluk verecektir. (Selectioç'dan Selâmi KANIKLI çevirdi).

Bir Avcı Uzaylı Bir Yabancıyı Öldürdü

Çeviren : Mehmet ÖNCÜ

DİĞER PLÂNETLER'DEKİ YAŞAMIN ŞAŞIRTICI KANITI

Afrika'nın karanlık ormanlarında, bir kömür araştırma keşif heyetinin liderliğini yapan Belçikalı rehber, «PIGMEN» (Çok kısa boylu Afrikalı zenci) ölçülerinde uzaylı bir yabancıyı vurarak öldürdü.

Bu garip ceset, diğer plânetlerde hayatın var olduğuna dair geçerli bir delildir.

Hemen hemen bütün yaşamını Afrika'da geçiren 54 yaşındaki beyaz avcı Dieter Van Broek, «Düşmanından daha fazla ürken» yabancıyı Tanzanya'nın güney sınırına bakan, NYASA Gölü çevresindeki ormanda vurduğunu söyledi. Şu anda 56 yaşında olan rehber, yaratık bana doğru hareket ettiği zaman beni tehdit edenin farkına vardım dedi.

REHBER, ONUN GÖZLERİNİN KIRMIZI DERİSİNİN YEŞİL OLDUĞUNU SÖYLEDİ

30 seneyi aşkın zamandır büyük av peşinde koştuğunu ve bunun kendisine her pozisyonda duraksamadan süratle hareket edebilme yeteneği kazandırdığını söyledi. «Gerçekten o anda ne olduğu hakkında bir fikrim yoktu. Yaratık bana saldırıcağı gibi göründü. Güdüsel olarak ateş ettim ve kovanın ucundaki saçmaların hemen hemen hepsi bir kalbe ne yapabilecekse oldu. 300 habbeli gümüş tip mermi, ona doğru yöneldi ve göğsünde cehennemî bir çukur açtı. Hatta, keşfetmek için ona bakmadım bile, bi ölüydü artık.»

Van Broek, yaklaşık üç mil kadar uzakta olan ana kampa döndü ve diğerlerine olay hakkında bir şey söylemeden kamera ile birlikte cesedin yanına geldi. Dar Es Sallaam Üniversitesi'nde antropolog olan bir arkadaşına resimlerini göstermek istedi. Arkadaşı cesedin halen ormanda olduğunu öğrendiğinde, onu görmek istediğini söyledi. 3 hafta sonra ikisi de yaratığın bulunduğu yere gitti.

Van Broek, antropolog'un incelemeyi açıkça reddettiğini, cesedi cınatmadan önce başını çevreleyen miğfer ve elbiseli olarak fotoğrafını çektiğini söyledi. Van Broek, bir süre miğferin nasıl ortadan kaybolduğunu düşündüğünü fakat, anladığı zaman cehennemî bir şok geçirdiğini söyledi.

«Orada ayrışma izi veya çürüklük yoktu. Eğer olsaydı görürdüm. Öldürdüğüm yaratık bu evrenden (Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

değildi. Nereden olduğunu Allah bilir.»

Van Broek yabancıyı, «110 cm. boyunda 28 Kg. ağırlığında, yüzü ve vücudu tamamen kılsız ve ne el ne de ayak parmaklarında tırnak yoktu.» diye tanımladı. Van Broek, hiç bu derece inanılmaz bir şey görmediğini açıkladı. «Derisi, çok donuk yeşil tonda, şişirilerek sıkıca gerilmiş lâstik bir balon gibiydi. Çok ince olduğu hissediliyordu. Ağ-

zı çok küçük bir dereceye kadar yuvarlak, dişleri aşırı derecede küçük, iki tane yakut kırmızısı gözleri vardı. Ve sadece burun delikleri biz insanların burunları gibi değildi.»

Van Broek, uzaylı yabancıнын sandıklandığını ve cesedin antropolog ve diğer bilim adamlarınca gizli bir laboratuvarında incelenmek üzere Dar Es Salaam'a götürüldüğünü açıkladı. (Weekly World News October 23, 1984 L. WHITEHURST)

SPİRİT AKTÜALİTE

(Başararı 25. Sayfada)

Altı gün sonra erkek kardeşim Carroll'dan bir mektup geldi. Vietnam'a gidip, savaşa katılmaya karar verdiğini yazıyordu mektubunda. 1971'in sonbaharıydı.

Bu gelişme ailede hepimizin keyfini kaçır-

mıştı. Özellikle annemi, çünkü bir yıl kadar önce hem kocasını hem de kuzenini yitirmişti. Carroll'un tayini bir kaç hafta ertelendi. Sonra nedense tamamen kaldırıldı. Vietnam'a gönderilmesi şöyle dursun, askerliği iyi hizmetlerin-

den dolayı birkaç ay önce sona erdirilmişti.

Fakat benim yaşadığım olayla babamın hâlâ bizimle ilgilenmekte olduğunu, hatta bu merakını zaman zaman endişe düzeyine kadar yükselebildiğini anlamış oldum. (FATE'den)

Okuyucularımızın Dikkatine

Derneğimiz sizler için 7 Kasım 1986'dan 27 Mart 1987'ye kadar beş ay sürecek olan bir *seminer dizisi* düzenlemiştir. Bu çalışma, ihtiyacı olanlara *Ruhçuluk Doktrinini* doyurucu bir şekilde aktaracaktır.

Seminer programı: Mutlak Yaradan, R.İ.M., Testirler, Ruh, Tekâmül, Reenkarnasyon, Ruhçuluk ve Tarihçesi, İpnöz, Manyetizma ve Tatbikatları, Psikik Yetenekler, D.D.İ., Medyomluk ve Kendini Bilmek konularını içermektedir.

Gelecek günler için içsel gelişmemizi hızlandırıcı bir nitelik taşıyan bu seminerin yararlı olacağına eminiz.

Dernek Merkezinde, Cuma günleri saat 19.30 - 21.00 arasında yapılacak olan çalışmaya katılmak için Dernek yetkililerine kaydınızı yaptırabilirsiniz. Devam mecburiyeti vardır.

Duygularımızı Kemiren Kurt: ALINGANLIK

● Erol KONYALIOĞLU ●

Kendi üzerinde çalışmak isteyen, kendisini ıslah etmek gereğini hisseden ve bu amaçla menfi duygularını kontrol etmeye azmeden bir kişinin, üzerinde en fazla durması gereken yönü : Alınganlığıdır.

Genel olarak ifade etmek gerekirse her türlü alınganlık, duygusal bir çarpıklığın sonucu olarak ortaya çıkar. Yani insan makinesinin iyi işlememesi, fonksiyonlarını uygun şekilde yerine getirememesi demektir. Alınganlık gibi menfi bir duygunun, esasen beden makinesinde kendisine has bir yeri, bir merkezi, bir yuvası yoktur. Tümüyle edinilmiştir ve dışardan gelmiştir. Buna karşılık beden makinesinde yeri olan duygu tezahürleri yok mudur? Vardır. Sevgi, şefkat, merhamet gibi duygular duygu hayatımızın doğasında zaten mevcuttur, yani bir yer tutar ve geliştirilmek zorundadır. Ama, biraz önce ifade ettiğimiz gibi, alınganlıklarımızın bünyemizde yerleşik bir makamı yoktur ve bir kene gibi duygularımızın kanını emdiğinden, ondan kurtulmak için elden gelen her türlü çaba gösterilmelidir.

● İnsan Neden Alınır?

Bu kısa girişten sonra, şimdi niçin alınganlık gösteririz konusuna girebiliriz.

Bir devlet dairesinde ya da bir şirkette görevli olabilirsiniz. Yaptığınız işi eleştiren, sizi arasına uyan amirinize alınırsınız. Yemeğin tuzunu biraz fazla kaçırın bir ev hanımı, akşam sofrada eşinin tığının işi eleştiren, sizi arasına uyan amirinize alınırsınız. Yemeğin lâk etmesine rağmen, üstüne üstelik eleştiri almıştır ve haksızlığa uğradığını düşünmektedir. Bir aile reisi, eşi, kendisini daha fazla maaş alan kişilerle mukayese ettiği zaman alınır. Bir çocuk kendisine şeker vermeyen arkadaşına, ya da oyuncak almayan babasına alınır, hatta küser.

Bu gibi örnekleri çoğaltmak mümkündür. Dikkat edecek olursak,
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

insanlarla sürekli ilişkide bulunduğumuz toplum hayatında, irili ufaklı bir sürü alınganlık olayı yaşarız. Âdeta hayatımızın bir parçası haline gelmiştir ve ondan kurtulmayı aklımızın köşesinden bile geçirmeyiz. Üstelik *bu menfi duyguyu yüceltir ve onunla gurur duyarız*. Şöyle deriz: «Ben kendime lâf söyletmem!», «Bana lâf söyleyecek adam ana-sından doğmadı daha!», «Ben izzeti nefsi (neyse o!) çok dâşkünüm, lâf kaldırmam!»

Şimdi. Bütün bu alınganlığın altında yatan şey nedir acaba? Neden insanı bir anda pençesine almakta ve seviyesini düşürmektedir. Cevap açıktır: *Alınganlığın altında yatan şey, insanın cahil nefsidir ya da başka bir ifadeyle insanın duygusallığıdır (duygusu değil!)*. Daha açık söylemek gerekirse alınganlık; bilgisizliktir, insanın kendine cahil oluşu, yani kendini bilmeyişidir. Biraz olsun kendi üzerinde çalışan bir kişi, eski tabirle nefsinin islah etmeye çalışan bir kişi, kendisinde alınganlık gibi bir hâl müşahede ettiğinde üzülür ve utanır.

Alınganlık; insanın nefsi, egosuna, duygularına dışardan gelebilecek uyarılara karşı, *düşünmeden gösterilen otomatik bir tepkidir*.

Alınganlık kibirli insanın en belirgin niteliğidir. Zira kendini beğenmiş, burnu kaf dağında olan insan, kendisini herkesten üstün görür. Bu hâlini saklasa da, açığa da vursa, bir üstünlük duygusu taşır. Öyle garip ki, insan diğer birçok insanın kendisinden üstün olduğunu için için bildiği halde, gene de kibirlenir ve kendisine «lâf» gelsin istemez. Psikik savunma mekanizmaları otomatik olarak harekete geçerek; zanlara, hayallere, yalanlara dayanan «ben»ine dışardan gelecek her türlü saldırıya karşı tavır alır; alınır, gücenir, küser, kızar, öfkelenir, kin duyar. İşin tuhafı, kendi psikik bünyesine dışardan gelen etkileri herhangi bir ayırıma tabi tutmadan, kendisine yararlı da olabileceğini hesaba katmadan, yani *zihni melekelerini kullanmadan*, gelen türlü eleştirisel tesiri kamufle etmeye bakar. «Benim gibi adama bu yapılır mıydı? Çok alındım.», «Neden ona daha çok ilgi gösteriyor da, bana göstermiyor, çok alındım.», «Neden herkesin içinde beni ikaz etti, yalnızken söyleyemez miydi, çok alındım.» der.

Görülüyor ki, alınganlık, insanın kibirinden, cömertliğinden, önde olma duygusundan, başkalarına şirin görünme kaygısından, kıskançlığından kaynaklanan vahim bir duygusal zaaftır.

● *Alınganlık Nasıl Denetlenebilir?*

Öyleyse, «Ne yapmalıyız ki, alınganlıktan kurtulabilelim ya da onu makul hale getirelim?» sorusuna geçebiliriz.

Alınganlıkla mücadele etmek için yapacağımız ilk şey, *akli ve makul* olmaya çalışmaktır. Diyelim ki, başka birisinin bir sözü ya da

davranışı alınmamıza sebep oldu. O kişi, bu davranışı çeşitli niyet ve şuur hâlleri içerisinde gösterebilir. Şöyle ki :

- Eleştiriyi yapan tümüyle iyi niyetlidir ve sizi samimiyetle kendi tecrübe ve bilgisine dayanarak, yardımcı olmak isteyebilir. Bu durum, zaten onun ses tonundan, yumuşaklığından, şayet kendisini tanıyorsak onun hakkındaki olumlu kanaatimizden belli olur.
- Karşıdaki kişi iyi niyetli değildir. Kasıtlı olarak sizi yermiş, küçük düşürmek istemiş, haklı da olsanız haksız da olsanız sizi azarlamış olabilir.
- Sizi alınganlığa sevkeden kişi patavatsız, zevzek, yılışık bir kimse olabilir. O zaten diline sahip değildir ve kasıtlı davranmamıştır ve freni patlamış bir kamyon gibi yokuş aşağı kontrolsüz olarak inen bir makine - insandır.

Gelelim, üç farklı nitelikli kaynaktan bize yansıyan tesirleri, alınganlık göstermeden nasıl değerlendireceğimize. Bu konudaki başarımız, hiç şüphesiz hayatı ele alış şeklimize, anlayışımıza, daha doğrusu kemalât derecemize bağlıdır. Eğer alıngansak ve bu hâlimizi kontrol edemiyorsak, olgunluk bizden fersah fersah uzaktır. Bununla beraber, hiç olmazsa kendimizle mücadeleyi, *en büyük amaç* olarak kabul etmişsek, bize gelen eleştirici, uyarıcı, ikaz edici ve hatta, kızdırıcı ve öfkelen-dirici nitelikteki söz ve davranışları, akli bir süzgeçten geçirmemiz gerekir. Tabii ki, öncelikle mükemmel olmadığımızı, yaşadığımız sürece kemalât yolunda ilerleyeceğimizi ve de her zaman yeni bilgi ve tecrübelerle ihtiyacımız olduğunu kabul etmemiz şarttır. Bu kabul ise uyanıklığa, şuurluluğa giden ilk adımdır. Şayet içimizde böyle bir ateşi taşıyorsak, biraz önce sözünü ettiğimiz eleştirileri, *yardım* olarak kabul etmek gerekir. Alınmak yerine, hangi kaynaktan gelirse gelsin; ister iyi niyetli, ister kötü niyetli, isterse boşboğaz birinden gelsin, o eleştiriler ola ki, bir eksiğimizi tamamlayacak bilgiyi taşıyabilirler. Eleştirinin kimden geldiği hiç mühim değildir. Eleştirinin içeriği, mahiyeti mühimdir.

Demek ki, alınganlığa sebep olan söz ve davranışı, yardım ve bilgi kabul etmek en önemli husus olmaktadır. Eğer bu seviyede bir anlayışa sahipsek, bunun ardından ikinci bir husus gelir. Eleştiren kimse haklı ise, bize yardım ettiği için ona kızamazız ve küsemeyiz; tam tersine, bize yardım ettiği için minnettar olmalıyız. Ama eminseniz ki, eleştiri yersiz ve haksızdır, o takdirde karşı tarafa gene kızamazsınız. Zira o, bilgisizdir ve ne yaptığını bilmemektedir. Size düşen görev, eleştiriyi yapana işin doğrusunu uygun bir şekilde açıklamaktır.

Daha az ilgi gördüğü için alınganlık gösterenlerin durumu ise ol-

(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

dukça vahimdir. Onlar sözden anlamazlar. İllâ ki, sert ve ıstırap verici olaylar yaşamaları gerekir ki, içine düştükleri alınganlık çukurundan çıkabilsinler.

● *Alınganlıktan Yararlanmanın Yolları*

Böylece alınganlığın duygusal bir maraz olduğunu ve ondan kurtulmak için akli davranmamız gerektiğini anlıyoruz. Bununla beraber, makul ölçüler içerisindeki bir alınganlık, kendi üzerinde çalışmanın başında olan kimseler için yararlı bir araç olabilir. Anladığımız her olayda ne kadar kibirli, ne kadar cahil, ne kadar duygusal olduğunuzu derinden hissedip, ıslaha ne kadar ihtiyacınız olduğunu bir kere daha görür ve çalışmanızı hızlandırırınız.

Alınganlık menfi bir duygudur, menfilik ise menfilik doğurur. Bu durumda ise —iş moral açısından ele alacak olursak— insanda ne neşe kalır ne de sağlık. Ama moral seviyenin çok üstünde olan kendi üzerinde çalışma görüş açısından, alınganlıkla mücadele çok önemli bir çabadır ve kutsal bir çabadır. Kutsal deyince aklımıza illâ, esraren-giz, ulu, tapılası ve tarafımızdan bilinmeyen ve de algılanmayan şeyler gelmemelidir. Kendini bilmek adına gösterilen her cehit kutsaldır. Zira kendini bilmenin ardından Rabbini bilmek gelir.

● *Önce Kendini Bilmek Gerekir*

«Ruh ve Madde» gibi ruhçuluk konularını inceleyen ve öğreten bir dergide, bir bakıma psikolojik içerikli yazılar okumak, bazı dostlarımızı şaşırtabilir. Ne var ki, kendini bilmeyen kimsenin, kendi boynunu aşan konularla meşguliyeti tuhaf olmaz mı? Heyecanlarını kontrol edemeyen, alıngan, sinirli, kibirli bir insan en yüce bilgileri öğrense ne farkeder? Kendisi cılızsa, bilgisi ona yük olur. O halde binayı sağlam temele kurmak için, beden makinemizi her türlü fonksiyonlarıyla (fizik, duygu ve düşünce) tanıyıp denetim altına almak ilk ödevimiz olmak gerekir. Sağlam tohumlar ekmeleri için, beden tarlamızı iyi temizlemeli ve hazırlamalıyız.

Şimdi. Eğer alınganlıkla bir savaşa girmeye karar verirseniz ve alınganlığınız zamanları farkedip, ne kadar sık alınganlığınızı görürseniz, bu durum sizi üzmesin. Hiçbir şey üzülmeyen, ıstırap çekmeden kazanılmıyor; bunu hepimiz biliriz. Ama çabayı elden bırakmamak gerekir.

Alıngan insanı kendi iradesi değil, dış tesirler yönlendirir; bu nedenle o bir makine - insandır.

Alınan var mı?

Ruhçuluk Bakımından Peygamberlik Müessesesi Nedir?

Hazırlayan : Ali Cahit CÜMBÜŞEL

Ruhçuluk açısından peygamberlik müessesesini ele alan bu yazımıza, Dr. Bedri Ruhselman'ın konuyla ilgili gördüğümüz, çok önemli bir yazısı ile başlıyoruz :

«Dünyaya bazı varlıklar gelip gitmiştir ki, bunlar insanlığın tekâmül yolunda kalkınarak süratli hamleler alabilmesi için bütün hayatlarını tamamiyle bu işe vakfetmişler, bu gaye ve maksat uğrunda yaşamışlar ve yapmış oldukları işlerin hiç birisinden, ne maddî, ne manevî hiç bir karşılık beklemeyi hatırlarına bile getirmemişlerdir. Ve yaptıkları veya yapmak istedikleri işleri yaparken hızlarını, ne beşerî herhangi bir teşvik edici duygudan almışlar, ne de beşerî herhangi bir endişenin zebunu olarak yavaşlatmışlardır. Bunlar belki büyük bir idrak berraklığına, beşerî hüviyetleri dolayısıyla varmış ol-

mamakla beraber, bu işlerini, bu fiil ve hareketlerini yalnız bir vazife diye kabul etmişler ve bu vazife uğrunda bütün his ve şahsî endişelerini tereddüt etmeden çiğneyip geçmişlerdir. İşte bunlar, dünyada mümkün olabilen bir vazife bilgisi ve vazife şümülü bilgisi plânının sezîş idrakine varabilecek kadar yükselmiş vazifedar varlıklardır. Bunlar arasında görünen görünmeyen büyük kültür inkılâpçıları, ruhların yükselişinde rol oynayan büyük önderler, insanların tekâmüllerini hızlandırmak için ömürlerini tüketmiş olan nadir varlıklar, hakiki peygamberler ve hakiki ve candan yol göstericiler vardır.»

**

Aşağıda, sizlere aktaracağımız yorum ve bilgiler, herkesin kolayca benimseyip kabul edebileceği türden bilgiler değildir. Zaten böyle bir şeye şimdilik imkân da yoktur. Bu bilgilerin iyice anlaşılabilmesi için, belirli bir seviyenin üzerindeki ruhçu kültüre sahip olmak ve bu kültüre ait bilgilerin arasında da gene belirli bir seviyede olmak üzere bir senteze ulaşmış bulunmak gerekmektedir.

Bunlar, tahkiki mümkün olmayan bilgilerdir. Kabul veya reddi, herkesin kendisi ile ilgili bir durum olacaktır.

Sembolik bilgidен apaçık bilgiye doğru ilerleyen ve tekâmül sıçrayışları içerisinde bulunan beşeriyet, tedricen anlayışlarını yükselteceklerdir.

**

Beşerî tekâmülü hızlandırmak ve devrelerin maddî faslını başlat-
(Lütfen Sayfayı Çeviriniz)

mak veya bitirmek üzere, Ruhî Plânlar'ın tayin etmiş olduğu vazifeli varlıklar, bir gezegende enkarnel olurlar. Bu, kâinatşümül bir prensiptir. Bu vazifeli varlık bir tek varlık olabileceği gibi, birden fazla da olabilirler.

Musa, İsa ve Muhammed ismi ile tanıdığımız Peygamberler ve diğerleri, Ruhî İdare Mekanizması'nın devre devre etkinlik ve eylem açısından yeryüzündeki bölgesel enkarnasyonlarıdır. Demek oluyor ki, bir Ruhî Plân, kendisini temsil etmek üzere vazifedar kıldığı varlıkta enkarnedir. Burada enkarnasyon sözcüğünü özel manada kullanıyoruz. Çünkü Ruhsal Plân, bizzatîhi o sisteme dahil olmamaktadır. Sadece tesir ve konsantrasyon bakımından o sistemi bütünüyle kapsamaktadır. Ruhsal Plânlar, daha alt bir vasata enkarnel olmak ihtiyacında değildirler. Bir Ruhsal Plân, kendisini temsil etmek üzere vazifedar kıldığı varlıkta enkarnedir denildiğinde, bu, müessiriyetin o kanaldan olduğu anlamına gelmektedir. Bir Ruhî Plân, bir insan olarak, insanda tecelli ederek, Peygamberde yaşamıştır. Yani, tedbirli, ileriye gören ve ölçülü, biçimli hareket eden bir Plân'ın potansiyel gücü, bir bedeni sevki idare ederek ve çok yakın olarak onu takip etmiş, demektir bu...

O halde varlık, İlâhî Mekanizma'nın ihtiyacını duyduğu bir faaliyetin başlaması için aranan bir 'haberçi' olabilir. Bu durumda varlık, enkarnel olmadan evvel böyle bir haberin iletilmesinde vasıtalık etmek istediğini beyan eder. Şüphesiz bu beyan, bir çok varlıktan gelir, fakat içlerinden bu duruma en vatkın ve en liyakatli olanı bu vazifeye nas-

bedilir. Ve o varlık, bu vazifeyi icra eder. Ve böylece, âdeta bir gönüllünün ortaya çıkışı gibi, Yüksek Ruhî İdare Mekanizması, onu özel bir misyon ile sevk eder, yol gösterir.

Bir tekâmül vasatı içerisinde, varlıkların gelişimi ile alakalı olarak yürütülen bir tedris ve bu tedrisin öğretmenleri vardır. Ruhî sisteme göre öğretmenin tayini, sadece maddî bir yapı içerisinde değil, ruhî bir yapı içerisinde de vuku bulur. Bu duruma göre, olayı kendi düzeyimizde ele aldığımızda, beşeriyetin ihtiyacı olan bir peygamberin belirmesi hususu, Ruhî İdare Mekanizması tarafından bilinir, gözetlenir ve hesabı yapılır.

Kâinat enerjisini, beşerin hayrına ve selâmetine kullanmak üzere kendisinde toplayıp konsantre edecek, bir paratoner vazifesi görebilecek bir varlık, bu vazifeye, bir veya birkaç hayatında hazırlanmaz. Onun karmik sistemine uygun olarak bir geçmişi vardır. Varlık, bu karmik sisteminin kendisine temin etmiş olduğu büyük güçleri ve rüçhaniyeti ve bunların üzerindeki büyük liyakati kullanmak istediğini, kullanabileceğini, önce kendisine ve sonra da varlıklar âlemine bildirir. Bu talep, idareciler tarafından tetkik edilir ve benimsenir. Ancak bundan sonra, bunların yerine getirilmesinden sonra peygamberler, peygamberlik misyonlarına ulaşmışlardır. Onlar, yetişmiş, bilge kimseler, ulu zatlardır. Onlar, kâinatın muhtelif sistemlerinde mevcuttur. Başka plânetlerde mevcuttur. Onlar kendi mekânlarında da tatbikatlar içerisinde bulu-

nabilirler, bulunmuşlardır. Onların, yeryüzündeki enkarnasyonları ise, çok büyük değeri haizdir. Bu enkarnasyonları sırasında, kendilerinin bu vazifeyi yerine getirmesi uygun görüldüğünde, her türlü beşerî mizansen de ona göre tanzim ve tertip edilir, ortamı seçilir ve bütün hayat ve bütün muhit son derece kuvvetli bir paratoner olan bu varlığın teşkil ettiği mihrak etrafında tanzim olunur. Bütün büyük öğretmenler (Muhammed, İsa, Musa, Buddha vs.) hep aynı yolu seçmişlerdir.

Kâinat Kanunları çerçevesinde olmak üzere, bizim plânetimizde enkarnasyona tâbi olan varlıklar için 'unutma' vetiresi mevcuttur. Bu durumda, bu vetireye peygamberler de tâbi olacak ve ödevlerini, vazifelerini unutmuş olarak yeryüzünde bulunacaklardır. Pek tabiidir ki, ken-

disinin ruhi yapısı, asil kaynağı, bedenli halde iken, beden şuuruna, bu vazifenin, bu ahdin yerine getirilmesi hususunda devamlı olarak empülslerini gönderecektir. Bu demektir ki, bir peygamber, yeryüzünde bulunduğu süre içerisinde, diğer varlıklara nazaran fevkalâde yüksek bir cehit, bir moral ve iman içerisinde faaliyette bulunmak zorundadır. Ve ancak bunları temin ettikten sonra, bu vazifenin ifası için ruhi teşkilât, gizli, meknuz olan enerjisini, varlıklarını, yardımlarını gönderecektir.

**

Peygamberlik müessesesi ve işleyiş mekanizması ile ilgili olarak verilmiş olan bu prensip bilgileri, mevcut dinsel bilgilerin anlaşılmasında yerli yerinde kullanıldığında, kişiyi, daha yüksek bir anlayışın ilk parıltıları ile yüz yüze getirecektir.

